

TRĂIASCĂ 1 MAI, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

I M A I

Dezen
de
P. NAZARIE

Prima zi de mai, cind întreaga fire se află în plină și fremătătoare reînnoire simbolizează ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc. 1 Mai prilejuește oamenilor muncii din toate colțurile pământului trecerea în revistă a izbuzilor obținute în lupta pentru o viață mai bună, pentru pace, democrație și socialism, și însuflă noi îndemnuri în această luptă. În fiecare țară, sărbătorirea acestei zile se desfășoară în condiții diferite. Dar pretutindeni, glasurile milioanele de oameni ai muncii exprimă aceeași năzuință înflăcărată: unitate, pace, progres, fericire!

Tradiția sărbătoririi zilei de 1 Mai este legată de evenimentele care s-au petrecut cu mulți ani în urmă — la 1 Mai 1886 în S.U.A. Exploatarea cruntă, nemiloasă, condițiile grele în care-și duceau viața muncitorii din S.U.A., au făcut ca aceștia să organizeze greve și demonstrații pe întreg cuprinsul Statelor Unite. Într-unul din cele mai mari centre industriale ale S.U.A., Chicago, marea majoritate a muncitorilor a omenesii de muncă, micșorarea zilei de muncă la 8 ore. La Chicago a avut loc o mare demonstrație a muncitorilor pe care poliția a atacat-o cu sălbăticie, înclinându-i în singe. Represiunea sîngerose declanșate împotriva muncitorilor participanți la această demonstrație, care au avuse loc focmii în zira de 1 Mai au stîrnit indignarea întregii omeniri muncitoare care și-a manifestat solidaritatea cu proletarii americani. În 1889 Congresul Internațional al 11-a hotărâște ca ziua de 1 Mai, devenită simbol al solidarității internaționale a celor ce muncesc, să fie sărbătorită în fiecare an ca zi de luptă revoluționară a clasei muncitoare.

Se împlinesc de atunci șaptezeci de ani. Fiecare an care a trecut a dovedit că solidaritatea muncitorilor din toate țările este o armă invincibilă în lupta pentru zdrobirea cătușelor exploatații, pentru o viață mai bună, pentru asigurarea libertății lor.

De la istorica chemare din „Manifestul Partidului Comunist”: „Proletari din toate țările, uniți-vă!”, unitatea, solidaritatea internațională a celor ce muncesc s-a întărit neîncetat, devenind o forță uriașă, sub steagul luptei pentru socialism.

O treime din omenire a răsturnat vechea orînduire socială nedreaptă și pășește astăzi strîns unită în marelă lagăr al țărilor socialiste în fruntea căruia se află Uniunea Sovietică. Oamenii muncii din țările lagărului socialist sărbătoresc ziua de 1 Mai 1959 în condițiile unor noi și strălucite succese în dezvoltarea economiei și culturii, în creșterea neconștientă a nivelului de trai al poporului muncitor.

Oamenii sovietici care au pășit în perioada

construcției desfășurate a comunismului sărbătorește 1 Mai în plin avînt de luptă pentru înlăturarea sarcinilor grandioase ale septenaliului elaborat de cel de al XXI-lea Congres al P.C.U.S. pentru cucerirea primului loc din lume în ce privește producția pe cap de locuitor și nivelul de trai al poporului. Uimind întreaga omenire prin obiectivele sale cu adevărat gigantice, septenaliul vestește o mare cucerire istorică a oamenilor muncii din U.R.S.S. În țara în care doar cu patru decenii în urmă, înainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, exploatarea îmbracă formele cele mai barbare, se înlătură idealurile la care au rivnit zeci și zeci de generații de oameni ai muncii din lumea întreagă!

Cu succese deosebite împlinim 1 Mai 1959, marelă popor chinez. Pentru China Populară anul care a trecut a fost anul unui mare salt înainte în toate domeniile de activitate. Țara care a moștenit o cruntă inapoiere economică, China, a reușit să-și sporească în perioada 1950—1958 producția industrială de cca. 10 ori. Numai în cursul anului trecut volumul producției industriale și agricole a crescut cu 65 la sută. Anul acesta R. P. Chineză va produce 18 milioane tone oțel, întrecind Franța și Japonia și apropiindu-se de Anglia.

Cu mari realizări împlinim 1 Mai și oamenii muncii din celelalte țări ale lagărului socialist. Țărilor socialiste le revine actualmente aproape 38 la sută din producția mondială de cărbune, 25 la sută din cea de oțel, 50 la sută

„Scinteia tineretului”

(Continuare în pag. 5-a)

Din nou Intiiu Mai... Din nou orașele țării se vor umple de flori, steaguri, cîntece, lozinci... Victorioși, oamenii muncii vor demonstra în fața tribunelor purtînd pancarde cu cifrele și graficele realizărilor... Încă un pas spre țelul mare! al luptei — construcția socialismului...

Fără să vrei te asaltează aducerile amînte...

Burghezia nu admitea ca muncitorii să aibă o sărbătoare a lor... Fabricile continuau să lucreze, cei ce nu se prezentau fiind amenințați cu concedierea... Muncă de sclavi, de roboți... așa era atunci munca — această podoabă a omului — sub stăpînirea capitaliștilor... dar niciodată nu apăsa alt de greut ea de Intiiu Mai... Niciodată nu turuia alt de asurzitor roșile... niciodată toamna nu mistuia mai amaric...

...Și toțiși demonstrația avea loc, strazile se umpleau de strigătele de luptă, steagurile purpurii sfidau teroarea... Oricum, oricîși se puteau aduna, răzbind prin sururile de polițiști, muncitorii își afirmau adeziunea la marile idealuri ale solidarității internaționale a celor ce muncesc din toate țările... iar în fruntea lor erau comuniștii...

Cu neșă erau ascultați aceia care avuseseră bucuria să participe la un Intiiu Mai în Piața Roșie... Unii ne Sovietică... Țara socialismului victorios... Ca un dătător de încredere și speranță ea lumina calea prin mizeria silniciei. Și pînă la urmă „lumina libertății” tot de la răsărit a venit...

1945... Primul Intiiu Mai liber... Ioa-

...Multe gânduri se adună și se cioc-

...Dar încă înaintea zorilor norii au început să se destrame. Soarele izbucni victorios inundînd orașul cu o lumină feerică... Fiecare casă, fiecare pom, fiecare floare, păreau gălile de sărbătoare... Pentru prima dată vechea sărbătoare muncitorească a armîndului, a putut fi salutată în țara noastră ca o sărbătoare liberă...

...Da... pînă și în cele mai grele vremuri de teroare, muncitorii împliniră ziua de Intiiu Mai, ca o sărbătoare a muncii... Pentru că, în ciuda exploatații și silniciei, ei iubeau munca... ei șiau: omul devine om prin munca... Dar cu atît mai puternică a fost ura lor împotriva patronilor capitaliști care încetașă munca, îl jefuiau pe om pînă și de bucuria muncii...

Azi munca e liberă! Lupta noastră e munca noastră azi. Revoluția proletară înlătură sub conducerea partidului a redat omului marea demnitate a existenței sale — de a fi creator de valori, pentru societate și pentru sine, de a plămădi cu mîinile sale belșugul și viitorul țării — de a crea totul ce împodobeste pămîntul... și cerul (nu e departe și vremea aceasta!). Oamenii muncii din patria noastră știu astăzi că fericirea lor depinde numai de ei.

De 15 ani, de a eliberare, poporul pășește pe drumul spre fericire. Acesta e sensul politic al poeziei cifrelor și graficelor... Vitcanul forțelor creatoare umane a fost eliberat... Definitiv și pentru totdeauna...

...Multe gânduri se adună și se cioc-

Din bilanțul întrecerii...

Se încheie bilanțul întrecerii.

Prin poștă și telefon sosește știri.

Primel tractor tractor UTOS 27 au fost trimise de constructorii din Orașul Stalin pe ogoarele patriei. La Hunedoara, în secția din a cărei conducere face parte tînărul inginer Kraft Naton, oțelarii au obținut un nou record: 8,63 tone de metal pe metru patras de vatră de cuplor. La Otlenița a fost lansată la apă a doua motonavă cu o capacitate de 2000 de tone. 3700 tineri inovatori din întreprinderile țării au adus în această perioadă patriei economii de 10.000.000 lei.

Nu pot fi numărate faptele. Nu poate fi măsurată dorința arzătoare a poporului de a construi socialismul.

Ziarele au anunțat că fabrica de acid sulfuric și îngrășăminte chimice de la Năvodari funcționează cu întreaga capacitate. Șantierul ei a fost șantier al tineretului Brigadierii au înfruntat arșița și vînturile doborogene ridicînd zidurile uriașei fabrici.

Din gara Ploiești a plecat zilele trecute un tren cu fier vechi spre marile cuptoare siderurgice ale țării. 23.000 de tineri din regiunea Ploiești — în cîntea sărbătorii de 1 Mai — au colectat pentru oțelarii timp de o săptămînă 142 tone de fier vechi.

Oțelarii se bucură de ajutor și își îndeplinesc

angajamentele. Cei din Reșița — de pildă — au dat peste plan de la începutul anului pînă acum 17.250 tone de oțel. Economile siderurgicilor lor din această cetate sînt de 16.700.000 lei. Din această sumă aproape 8.000.000 au realizat tinerii. Chemarea lor, să realizăm „Cît mai multe economii pentru înflorirea patriei noastre socialiste”, a găsit un larg ecou în întreaga țară. În orașul Craiova, la fabrica „Electropultere” sectorul tineretului a dat patriei economii de peste 1.500.000 lei.

„Să facem tot mai frumose orașele și satele patriei noastre” — este lozincă brigăzilor de muncă patrioțică. În regiunea Constanța tinerii din bri-

găzile de muncă patrioțică au transportat pentru repararea șoselelor 64.000 metri cubi de piatră. Pe marginea drumurilor ei au făcut plantații. Ce frumos vor arăta aceste drumuri cînd cei 160.000 de pomi și puieți vor fi verzi și în floare!

În luna aprilie numărul brigăzilor utemiste de muncă patrioțică a ajuns la 17.000. În parcuri, pe șantiere la pavarea străzilor și la pavarea și electrificarea satelor, la lucrări de hidromeliorații, tinerii au muncit voluntar 4000 de ore.

Bilanțul poate continua. Dar va putea fi întreg doar mîine, cînd la demonstrația de 1 Mai fiecare om al muncii va raporta despre izbînda sa.

V. CONSTANTINESCU

Scinteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XV, Seria II-a, Nr. 3099

6 PAGINI — 20 BANI

Joi 30 aprilie 1959

Al. Andrițoiu

In muncă ni-i mîndria și sensul și mărirea

Cu mîini de crini, o față alege iar mătasa, mătasa pentru steaguri, catarge și eșarfe. E-nmiresmat văzduhul, și dulce ca melasa și ramurile lîne au modulări de harte iar fata visătoare alege iar mătasa.

Că azi se plămulește, cu bucurie, steagul să umble prin cetate cînd o să sune ora. Sînt cîntecele roșii căci roșu e și veacul drept care steagul nostru e însăși aurora. Căci azi se plămulește, cu bucurie, steagul.

Și ce frumos e steagul în brațele muncite, în brațele severe și demne și curale. Un vînt a-mpins mătasa pe piepturi acruite pe umeri mari și tineri, pe frunți inobilate. Vezi ce frumos e steagul în brațele muncite?

Trimis-și-a cîmpia emblema ei de spice pădurile umbroase trimis-au alăute, din munți sosește metale în roțile voioase vin ancorele grele din mările zăbute. Se întîlnesc oțele, și ancore și spice.

Din tot avutul țării, din vasta-i visterie, vin soli și-aduc de toate în trecere prelungă. Se sprijină pe brațe marea avuție, căci brațul își arată azi propria lui muncă. Vezi? Prin piață trece întreaga visterie.

Stau martor, în tribună, l-aceste mîndre treceri și-n suflet simt sudura cu oameni, milioane care-nvoaie fierul, care înalță seceri și-așează, peste seceri, robustește ciocane.

În muncă ni-l mîndria și sensul și mărirea, ea ne-nrumusează, în creștere deplină. Prin ea cunoaștem ura și prețuim iubirea și chibzuit hotărîre-nre umbră și lumină. În muncă ni-i mîndria și sensul și mărirea.

Cîntați, cu buze roșii, înălțătoare arii! Invesliți deci timpul și desfățați mealeguri! Din nou aleg mătasa, cu griji, mătăsarii, mătasa pentru albe catarge, roșii steaguri. Cîntați, cu buze roșii, înălțătoare arii!

REFLECȚII DE 1 MAI

Acad. Mihail Ralea

Cînd, la sfîrșitul veacului trecut, sindicatele americane au ales ziua de 1 Mai ca dată simbolică a unitii universale a oamenilor muncii, nici ei n-au putut să prevadă extensiunea uriașă a înfrățirii muncitorești: de pe acum, un miliard, o treime din populația globului trăiește în republici socialiste, iar în țările cu regim capitalist partide marelă luptă pentru apărarea drepturilor proletariatului pregătindu-l practic și ideologic pentru revoluție.

În toate țările capitaliste, burghezia, înecă conducătoare a statului, e silită la o mișcare defensivă. Clasa dominantă din aceste țări, a încremenit cu mîinile înleștate pe comorile de aur, gîndindu-se numai să-și apere încă cîtăva vreme privilegiile.

Nici un elan, nici un entuziasm creator. Ea nu se mai poate oferi să lupte sau să moară pentru vreau ideal oarecare. Burghezia a încetat de a mai putea să ofere eroi. În totală pasivitate, în marasm gloduros, înnebunită de anxietate, nu se mai gîndește decît să se apere cu turbare.

Karl Marx a arătat că, muncitorimea salvîndu-se pe ea însăși, reușește să elibereze întreaga societate. Sub proletariat nu mai există o clasă exploatăată, toți cei ce muncesc sînt salvați de revoluția socială.

De aci, solidaritatea întregii societăți — bineînțeles cu excepția exploataților — cu revendicările clasei muncitoare. Proletariatul luptă nu numai pentru el, în mod egoist, ci pentru alcătuirea unei noi societăți în care se eliberează toate categoriile. Cu toții trăiesc în viitoarea marii răsturnări și a marii creații pe care nu le pot realiza decît muncitorii în alianță cu țăranii muncitori. Intelectualii n-au decît de cîștigat din această transformare.

Privind istoria și meditînd asupra datelor ei, ne dăm seama că niciodată și nicăieri n-a existat o mobilizare ideologică de proporții aceleia care înmănușează azi, într-un tot aspirațiile către socialism. În timpurile trecute cînd, în lipsa dezvoltării conștiinței umane religia apărea drept singurul puleativ la suferințele omenesii, cînd „opiumul popoarelor” putea să aibă oarecare credit în sufletele desnădăjduite, budismul, creștinismul, mahomedanismul cu toată difuzarea lor, n-au putut atinge nici pe departe în ceace privește adepții lor numărul și entuziasmul, pe care îl realizează azi mîlțimile în rivna lor de construcție a socialismului.

În cîteva decenii deci, azi, semnificația simbolică a zilei de 1 Mai grupează, de la un cap la altul al planetei, toate speranțele, toate năzuințele omenirii muncitoare. E sărbătoarea noastră, supremă, a tuturor care muncim. Meditarea adîncă a sensului ei istoric ne va oțeli încă în lupta noastră.

și cînd rid privirile le scinteiază... Natura e gălăie ca o mireasă... iar copiii zburdă nebunatic.

Gîndiți-vă numai că toate acestea n-ar fi existat, dacă nu ne-ar fi condus în luptă Partidul comuniștilor!

Tinerii din brigada din secția I-a țevărie-montaj de la Atelierele C.F.R. „16 Februarie”-Cluj condusă de utemistul Martin Birta, în cîntea zilei de 1 Mai, au contribuit prin munca voluntară la reparația unei locomotive care a fost realizată peste plan.

Foto: N. STELORIAN

Sudorul frunții Gh. Chioreanu din secția II-a furnale a Combinatului Siderurgic Hunedoara

Foto: S. NICULESCU

TINERI DIN COLOANĂ

Zorile bat în geamuri cu degete ușoare. În mîntea aflată sub puterea somnului adînc, se aprinde puternic lumina de veghe. Deșteptarea. O clipă de nedumerire, apoi ceva neobișnuit de intens îți cuprinde cugetul: bucuria. Da, nu este o dimineață oarecare de primăvară. E 1 Mai!

Repede, sus! Mama, sau nevasta, sau sora li-a pregătit pe șpeteaza scaunului cea mai frumoasă dintre cămășile albe, immaculate, și hainele de sârbătoare. Și pornești, grăbit, să-ți găsești coloana. Din curte, sau poate de peste gardul vecinului, rupi o crenguță de fraged liliac (dacă există o zi în care lucrul acesta se îngăduie, astăzi este!). Pașii răsună cu o rezonanță specială pe caldarîmul parcului strădat; strada în treaga este o cutie de rezonanță în care vibrează sonor pașii tuturor celor ce se unesc în coloane.

Cite coloane sînt? La început multe, nenumerate. Fiecare ulicioară gazduiește una subțire, firavă. Dar două asemenea piriuri se contopesc. La primul colț de stradă un alt piriu de oameni se revărsa în cele dintîi. Altele vin lătură, o oarecare piață de cartier este punctul de confluență și se naște un riu omenesc, și foarte curînd rîul va deveni fluviu cu zeci și cu sute de mii de inimi bătînd într-o cadență unică.

Coloana oamenilor muncii din Republica noastră, coloana imensă, atotcuprinzătoare, o magistrată vie, dinamică, ciocnitoare de energie.

Cine o formează? Tu și oamenii ca tine. Te numești Andrei Moga, Nicolae Acichian, Ilie Vasile sau Dumitru Băjenaru, ești membru al unei brigăzi utemiste de producție și ai venit în fața uzinei tale — „Vasile Roaită” — pentru ca să pornești de acolo, printre tovarășii de muncă și luptă. Te numești Vasile Pinzaru sau Dumitru Toma și te-ai alăturat uriașei coloane venind de pe șantierul uzinei din Năvodari. Numele tău este Gheorghe Roșu, colectivist pe meșteșugurile oltenesci și te găsești în acest fluviu omenesc alături de savant și de artist.

Pe toți va reuneste coloana, cu rîndurile ei disciplinate și veșele, cu steagurile ei larg desfăcute, cu chemările ei de luptă și cu cîntecul ei! Voi, oameni din coloană, ați adus cu voi, în nobilul fluviu omenesc, faptele voastre, activitatea voastră devotată construcției socialiste, năzuința voastră de a înălța mărețul ideal al poporului prin muncă încordată. 1 Mai este sărbătoarea inimilor voastre fierbinți.

Tovarăși din coloană, faceți loc aici, printre voi, tovarășilor din brigada utemistă a lui Nicolae Acichian. Cît înaintați încet, tălăzuind ca apele fluviului, cît faceți un scurt popas, poate la răsucirea de drumuri, ar merita să aflați ceva despre ei. Inchipuiți-vă că, într-o zi de lucru, obișnuită, dați peste acești tineri din sectorul V al uzinei „V. Roaită”. Ei veți găsi frămîntîndu-se pentru a inova, pentru a raționaliza, pentru a economisi timp, energie și bani întreprinderii lor socialiste.

Au avut de lucrat, multă vreme, la montarea roților pentru mașinile de înșămîntat porumb: roți mari, cu două ganții, legate prin zece șpițe. La operația de nituire a spițelor, ganțile se descoltau. Și atunci la evidența cabinetului tehnic s-a înscris un „dispozitiv pentru înălțarea jocului radial la roțile pentru mașinile de porumb”, asigurînd o montare axială. Inginerul Roșu, utemist și el, a făcut un calcul sumar: a rezultat o economie anuală de 12.000 lei.

Cochilele în care se toarnă butucii de roți sînt destul de scumpe — 2.000 lei bucata. Uzura era prea rapidă. Băieții au găsit o primă soluție: au strunjit un milimetru pe raza din interior înălțînd arsură. Viața cochilei s-a prelungit cu o lună, o lună și jumătate.

Acichian, responsabilul brigăzii și secretarul de U.T.M. al sectorului, e membru de partid, ca și mai vîrstnicul Moga, tehnicianul brigăzii, Ilie Vasile, în a cărui mințe ageră au mai încolțit încă vreo două propuneri de inovații, așternute și ele, documentat, pe hîrtie, e candidat de partid; Dumitru Băjenaru, Tănase Balătescu, Silvia Barbu sînt utemiști. A face to-

tul pentru ca munca să prindă aripi este o lege pe care le-o dictează conștiința. Dacă de la turnătorie sosește butucii de roți cu „gulerul” spart, ele nu vor lua drumul rebutului. Brigada sudează locul ciobit, fonta face priză, polizorul uniformizează urmele intervenției. Economii, economii... Mai multe mașini agricole pe cîmpurile țării, mai mult belșug de recoltă, mai multă bucurie în casele celor ce muncesc.

Te primiți, tovarăși, în mijlocul coloanei pe acești tineri?

Ca-ntr-un marș maiakovskian pe stîngul, viguros și impetuos, în rîndurile coloanei intră brigadierii, tinerii constructori.

Dirzenie, abnegație, eroism...

Sînt adjective deloc exaltate, pe care tînăra noastră generație de constructori entuziaști și le-a cucerit turnînd temelii și ridicînd zidurile uriașe ale uzinelor și fabricilor, ale noilor orașe din patria noastră socialistă. Mii de tineri dintre voi, oameni din coloană, și-au legat numele de aceste construcții. Numele lor nu e săpat nicăieri, în nici o marmură, dar în betonul de la temelie, în fiecare cărămidă din zid e pus ceva din țîria lor, din dragostea lor pentru patria socialistă — și asta va trăi și dăinui prin istorie.

Și ce erau tinerii aceștia venind pe șantier? Niște băieți simpli de la țară, pe care chemarea vibrantă a organizațiilor U.T.M. i-a răscolit și i-a adus pe șantier.

Sosind la Năvodari, pe șantierul uzinei de superfosfați, Vasile Pinzaru, un cioban care coborise de undeva de prin munții Sucevei, și-a lăsat la poarta taberei bita ciobanească, opinicel și cămașa aspră, luînd în loc salopeta de culoarea fierului și tîrnăcopul.

Da, aici, în uriașă coloană, în rîndurile sale compacte, pășesc minđri brigadierii, autorii marilor opere socialiste Bumbăști-Livezeni, Agnita-Boltoaca, Uzina cocschimică și termocentrala Hunedoara, Ozana-Crăciun, Năvodari și altele altele. Steagurile dau fetelor voastre dirze ceva din purpuru lor comunist, și pasul vostru bate minđu și cutezător. Oamenii vă cunosc și vă zîmbesc cu căldură. Voi sînteți Toma Dumitru și Curcă Dumitru, care ați venit pe șantier la Năvodari niște simpli fii de țărani, care abea atunci descoperă viața și lumea în adevăratele lor proporții. Ați muncit în vestita brigadă a lui Petre Gherghișan. Cine nu cunoaște pe șantier faptele voastre de-a dreptul eroice, ca de poveste? Sus, la treizeci de metri înălțime, pe un ger care ardea obrazii, voi mergeați cu roabele pe o scîndură îngustă (pentru că nu se putea altfel) și turnați betonul din care ieșeau aburi calzi. Curajoși și dirzi, nu vă speriați de greutate. Școala șantierului vă călea și — vă înălța. Din zi în zi îndrăgeați tot mai mult uzina aceasta pe care de minile voastre, ale celor șase sute de brigadieri o ridicau temeinic. Și iată! Fiii de țărani care veniseră pe șantier cu patru clase primare, brigadierii, au început să învețe chimia. Au hotărît să rămînă în uzina pe care au construit-o. Miinile lor aspre, care minuiu tîrnăcopul și roaba, luau seara cartea cu nădejde și ambiție. Brigadierii au învățat. Mulți dintre ei sînt acum operatori chimiști și mecanici, stăpîni pe uriașele agregate ale fabricii.

Brigadierii, constructorii, detașamentul de frunte al tinerii noastre generații, trec minđu în marș brigadieresc și coloana întregă simte parcă printr-însa fiorul eroic al hei-rup-ului prin care țara renăștea din ruină, atunci în '46, '47, '48...

...Coloana înaintează, purtînd cu ea un vuet festiv, multicolor și polifonic — cîntece, muzică, veselie, entuziasm. Mii, sute de mii, milioane de oameni... Printre ei merg nenumerate fete. Frumoase, atrăgătoare, veșele, ele sînt surorile, prietenele sau iubitele voastre. Dar nu numai așt; ele poartă mari răspunderi pe umerii lor puter-

și încrederei de care se bucură femeia în zilele noastre. Fata asta măruntă face față unor răspunderi deosebit de complicate. Pentru că trebuie să știți că acolo, la uzinele „1 Mai” din Ploesti, o sumedenie de oameni și probleme gravitează în jurul ei. Ziua ei de muncă începe dis-de-dimineață, din clipa în care iese pe poarta casei. E vecină cu mulți muncitori ai oțelăriei uzinei și pornesc la lucru împreună. Pe fetele aceste, ajunsă acum într-o funcție importantă — dispecer șef — aceștia o cunosc de cînd era de-o șchioapă și se juca în țîrlă. Poate de aceea unii, mai bătrîni, li spun pe numele „mic”, Marioara. De atunci deci, de cînd se întîlnește cu oamenii care-i dau binețe, începe ziua ei de muncă.

Cum stați cu piesele? Azi vin să vă vizitez — îl avertizează ea pe Ștefan Gheorghe, șeful unei brigăzi de turnători — să nu întîrziți nici măcar un ceas. Am nevoie neapărat de ele.

Da, ea are nevoie. Ceea ce înseamnă de fapt că uzina, industria noastră socialistă cere prin ea ca piesele să fie gata absolut la termenul fixat. Pentru că chiar la poarta uzinei, o așteaptă oameni din întreaga țară: din București, Sibiu sau Tirgoviste. Ca dispecer șef ea răspunde de executarea la timp și de sortimente a tuturor pieselor. La oțelărie se execută comenzi pentru uzină, pentru utilaje care merg pînă în India, dar multe și pentru alte întreprinderi din țară. În fiecare zi, sosește la ea delegații care cer piesele. Unii sînt mai înțeleghători alții neînduplecați.

Nu plec de aici pînă nu m dai piesele, i-a spus categoric trimisul uzinelor „Îndependența” din Sibiu. Dacă n-avem piesele pînă acum, la 25, nu ne putem îndeplini planul, angajamentele în cinstea lui 1 Mai. Vă dați seama...

Da, tînăra Trotuș Maria își dă seama, îi înțelege pe muncitorii sibieni. Au neapărat nevoie de piesele care se toarnă la ei. Se duce în turnătorie, merge la echipa lui Grecu și stă de vorbă cu oamenii.

— Trebuie să le dăm piesele neapărat. Oamenii așteaptă, nu-i putem lăsa, trebuie să-și îndeplinească și ei planul. Gîndiți-vă...

— Noi încercăm, dar termenul e prea scurt.

— Nu, trebuie să fie gata. Uite, am să v-ajut. Mai rog și alți muncitori să vă sprijine.

Și fata nu se lasă. Piesele sînt gata la timp. Trimisul muncitorilor sibieni îi stringe mina multumit. Aceasta e răspunsul, incununaerea eforturilor ei. Apoi vine altul. Și începe același zburcior. Fiecare clipă a sa e zburcior și ardere sinceră, continuă, o luptă cu orele, cu minulele. Din sufletul ei mare și frumos caută parcă să dea și altora entuziasm, hotărîre.

Acasă, pleacă seara tîrziu. La jumătatea drumului tresare. Își aduce aminte de un telefon primit, printre multe altele, de la Tirgoviste. Miine dimineață vine un alt delegat. Fuge înapoi în uzină să spună echipei care lucrează piesele respective să-i dea zor, să le termine cît mai repede. Abia apoi se liniștește și se duce acasă. Dimineața, cînd sosește la uzină, grăbită, îi suride cu încredere delegatul din Tirgoviste.

O să vă dau piesele la timp, nu fiți îngrijorați.

Aceasta e fata care merge alături de voi, în coloană!

Dar iată că la brațul metalurgistului care topește metalul, la brațul strungarului care-l sîrteacă cu cele mai fine și nebănuite tăieturi, al zidarului care zidește, merge muncitorul ogoarelor, cel care pune sămînța sub brazdă, zămislînd și culegînd pinnea de fiecare zi a poporului muncitor. Îl vîd printre voi, cu figura lui

hăl și năpădit de ciulină, a învățat taina mașinii care a trecut în istorie plugarul vechi și ruginit. Odată cu el, cu tractorul său, ca simbol al înnoirii, socialismul pătrundea aveau în șalele patriei, ducînd cu sine progresul, bunăstarea, ideea biruitoare a unității ogoarelor.

Intrînd cu brigada sa de tractoare în Găiseanca, un sat din inima Bărăganului, Grigore a produs o adevărată revoluție, răsturnînd vechile rînduiri, a adus știința făcînd ca belșugul să se încetățenească în hambărul țărănului. Și oamenii s-au legat alt de mult de el, de tinerii din brigada lui, încît în fiecare an Grigore venea aici ca la dînsul acasă, intrucînd pînă prin cele mai simple și omenești legături frățească alianță dintre muncitorii și țărani, stăpîni pe țara lor liberă.

La brațul lui Grigore, merge în costumul său oltenesc, pitoresc înflorat, Gheorghe Roșu, colectivist din Coțofeni. E un băiat înalt și solid, dar făcut și modest. Tînărul acesta de 21 de ani poartă în el un suflet mai mare decît dînsul. Așa zic oamenii despre el. Dimineața, el se scoală primul pe ușa lui și-i cheamă și pe ceilalți la lucru. S-a întîmplat odată să vie Jiul mare și să amenințe grădina de zarzavat a gospodăriei. Gheorghe a pornit spre sat călare și, din goana calului, i-a anunțat pe toți de primejdia care amenința averea lor, a gospodăriei. N-a rămas băiat și fată din sat care să nu îi luptat în noaptea aceea acolo, cu apele. El, secretarul de U.T.M., Gheorghe Roșu, a fost în frunte, acolo unde era mai greu.

După ce vine de la înșămîntat sau de la prașilă, seara, Gheorghe aprinde lumina și înțirze pînă la miezul nopții lîngă carte. Mîna care ridică sapa sau stringe sporul ziua, răsfoiește filele matematicii și istoriei noaptea. Pentru că Gheorghe e elev în clasa zecea a Școlii medii fără frecvență din Filiași. Oamenii îl îndeamnă să învețe și-l așteaptă să fie în curînd inginerul lor agronom.

Merită, tovarăși din coloană, să țineți minđu, alături de brațul vostru pe cel al colectivistului Gheorghe Roșu!

Și coloana înaintează. Cineva începe un cîntec. Melodia se amplifică numai decît, cucerind aerul și pămîntul, înaltă și pură în armonia ei. Este cîntecul bucuriei, cîntecul muncii descătășate, cîntecul vieții frumoase pe care o trăim. Sunetele urcă sub bolta de azur, fillînd ca niște păsări albe, soli ai păcii și ai setei noastre de viață.

Cîntî. Impeună cu ceilalți, cîntî. Deodată, pur și simplu nu-l mai recunoști vocea, alt de puternică, de adîncă, de melodiouă a devenit. A la să fie oare? Ca să te convingi de adevăr, rămîi tăcut cîteva secunde. Ah! Intr-adevăr, nu-ți aparține acea voce, o alta te-a acoperit, mai bine spus țî-a împrumutat splendoarea ei. Și alții, încercînd pe semne aceiași senzație tulburătoare, tac, vîncîndu-se, și astfel, încet-încet, îl descoperă pe cel care devine solistul coloanei! Ssstt. Ascultă! Ei irate dragă, dar este chiar un solist, și încă unul foarte cunoscut: Nicolae Herlea, de la Teatrul de Operă și Balet.

L-ați aplaudat auzînd și vîzînd cum dă viață atitor eroi pe această scenă de frunte a țării; radioul v-a făcut familiar glasul său de bariton cald și puternic. Nu de puține ori a cîntat în fața voastră, pentru voi, făcînd să vibreze cluburile și sălile de festiv-

treaga Europă a auzit glasul tînărului care ducea, împreună cu arile universale cunoscute, solia minunată a cîntecului popular românesc. Și dacă discurile în microfillon cu „Codrule, codrule”, au rămas în discotecile altor capitale, la origină este o muncă încordată, plină de pasiune și hotărîre, pentru strînjirea nobiliei materii prime care este vocea, pentru rafinament artistic, pentru o bogată cultură muzicală. Efort continu, perseverenț, în lungi ani de studiu. Căci, este de părere Nicolae Herlea, „dacă ții, mă rog, poți trage chiulul, dar atunci, fii sigur, ții va trage chiulul și arta, și viața”. Plastic, adevărat.

Ca și la ceilalți, închinată unor țeturi înalte, și munca roditoare a artistului triumfă. Astăzi e și sărbătoreea ei.

Coloana pășeste înainte.

Vin, în rîndurile ei, tinerii muncitori cărora puterea populară le-a dat posibilitatea să învețe. Un tînăr cu statură atletică poate fi zărit de departe.

Specialitatea în care se pregătește Valeriu Petrovici la facultate sînt motoarele păsărilor argintii. Dar nici alte categorii — auto, diesel — firește nu-l sînt străine. În rest, poate și strunji, „ca amator” zice el; poate executa călirea, plus un număr de alte operații țînd de lăcătușerie, sudare, sculerie etc. „Ai nevoie de vreo piesă — fă-ți-o singur” — spune el.

Prin hălele imense ale uzinelor „23 August”, Valeriu Petrovici, mecanicul, poate fi găsit oricînd dimineața lucrînd. După ce sirena a sunat sfîrșitul schimbului, muncitorul Valeriu Petrovici devine studentul Valeriu Petrovici, înscris în matricola cursurilor fără frecvență ale anului III al Facultății de Mecanică. Același om.

Unde oare, dacă nu în coloanele demonstrațiilor muncitoreștilor 1 Mai, ar fi locul acestui tînăr, de pe acum un intelectual format prin exercițiul cugetării și interes nelcnetat pentru cultură? Aici, numai aici. El pășeste sub steagurile partidului care l-a primit în rîndurile candidaților. Nimeni și nimic nu i-ar putea răpi bucuria acestei zile de sărbătoare.

Pășeste vigurosă în coloană tînăra noastră generație de constructori ai socialismului, călăta și educata de partid, devotată fără margini partidului. Ca într-un film, cîteva din chipurile lor, ale oamenilor din coloană au fost scoase la o parte din multime. Cu o minđuie justificată ați spus: „Îl cunoaștem! Sînt dintre noi. Ei sînt tovarășii, prietenii noștri. Sîntem noi”. Și vă minđuiați că chipurile lor le reprezintă pe ale voastre.

Masivă, parcă fără de sfîrșit, coloana înaintează, cu purpura steagurilor fluturînd deasupra ei. Pasul ei bate pămîntul sigur și puternic, și eoul său invincibil umple istoria, ca semn al forței și proporțiilor sale.

Poporul liber, poporul constructor a ieșit în stradă! Făptura sa simplă și uriașă domină și cuprinde totul.

Oțelul și plugarul, soldatul și gest firesc și simbolic și înaintea minđu, cu fețele pline de lumină, ei, creatorii bunurilor omenești, ai istoriei și fericii.

Patria e în sărbătoare. E sărbătorită munca, actul cel mai sacru al omului prin care acesta s-a ridicat pe sine, de la unealta de piatră, la boliful strălucitor care a pătruns ca un vestitor în univers. Poporul liber își sărbătorește munca liberă. Cei ce muncesc sărbătoreesc unitatea celor care muncesc.

Coloana e plină de steaguri și flori, răsună marșuri viguroase, optimiste, oamenii sînt veseli, de pe fețele lor irumpe lumina pornită din suflet.

Lîngă veteranii cu tîmpla albă, lîngă cei care s-au luptat la Grivița Roșie cu fierul în minđu pentru libertate și pînă, lîngă fiii celor unsprezece mii de împușcați în țara a cărei pline o munceau fără să o aibă pe masă, alături

de vechea gardă eroică a poporului, cea care a făcut insursecția, ieșînd înarmată în stradă, răsturnîndu-i de la putere pe burhezi și pe moșieri, cucerind libertatea și viitorul socialist al țării, pășeste tînăra generație, cu ciocanul și cartea sub braț. Ochiul citește pe fața lor, luminată la soarele noii vieți sub care au crescut, minđuia și recunoștința față de partid și popor, hotărîrea entuziasată de a munci și învăța pe uriașul șantier de construcție socialistă a țării.

Coloana înaintează puternică, minđu și împetuioasă ca-ntr-un poem de Maiakovski!

ȘTEFAN IUREȘ
ION BAIESU

Desen de TIA PELTZ

nici. Iată o fată măruntică și zglobie. Ochii ei negri rid și se deslăta de privilegiu. Unii o cred poate o fetișcană, acolo. Se înșeală. Acum, defilînd, ea exprimă simbolul preșios al cinstei

dreaptă și frumoasă, cu ochii săi albaștri plini de lumină, pe tractoristul Grigore Guță, care a brăzdat cu K.D-ul său întinderea Bărăganului zece ani la rînd, în fiecare primăvară și toamnă. La 16 ani, Grigore s-a urcat pe tractor. A plecat de-acasă, dintr-un sat de lîngă Făurei și, implinindu-și setea pentru noul care pătrundea biruitor în Bărăganul patriar-

tăți ale instituțiilor și întreprinderilor voastre; chiar astăzi, la 1 Mai, pe ecranele aparatelor de televiziune un film îl va readuce în fața voastră pe acest tînăr artist care ne-a reprezentat de nenumărate ori cu cinste, peste hotare.

Peste 300 de participanți dintre cele mai puternice talente vocale erau la Praga, în acel concurs internațional — 1954. Lui Herlea i-a revenit premiul I. În mai 1957, s-au așternut semnături de imensă notorietate artistică pe acea „Diplome de 1-ier Prix a l'Unanimité”, acordată lui Herlea, ca și cu doi ani mai înainte, la Geneva... Aproape în-

Cîntec din coloană

Imbrățișez mulțimea adunată-n stradă,
Șuvoalele de inimă în marș, clocotitoare,
E parcă însăși viața leșită la paradă
Să-și fluture drapelul scintilelor în soare
Și-aud și pasul meu-n astă-mperechere
De ritmuri legănate puternic pe asfalt
Și nu știu cine-n mine cu tone de putere
Imi sute bucuria-n urale spre înalt,
Și-l cîntul tinereții această armonie
De ritmuri legănate în marș spre comunism
Și-l cutezanța noastră, tovarășii, cea mai vie
Putere ce ne sute la mult visatul vis.

A. I. ZAINESCU
student

ADUNĂRI FESTIVE

de 1 Mai, ziua națională a cetăținilor și aiba de aceste mari sărbători.

La uzinele „23 Octov. Constantin” și al C. C. al orașului a subliniat importul metalurgic la mare uzina la care s-a pus de la început dezvoltarea socialiste a pașii trimestrul al anului zilei de 1 Mai

au fost produse aici, printre altele, trenuri automotor Diesel electrice, linii de ciment, vagoane de marfă și cisterne, motoare pentru industria petroliferă și pentru agricultura, utilaje pentru înregistrarea industriei siderurgice și industriei chimice pe care colectiva uzinei s-a străduit să le execute în condiții corespunzătoare unui nivel tehnic cât mai ridicat și cu un preț de cost din ce în ce mai scăzut. Producția globală trimestrială a fost îndeplinită în proporție de 106 la suta. În întrecere pornită în cinstea zilei

de 1 Mai sunt frunțișii muncitorilor de la turnătorie de oțel și fontă, precum și cei de la secțiile forjă, mecanică și vagoane. În fața muncitorilor uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin a vorbit tov. Maxim Berghian, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim-secretar al comitetului regional P.M.R.

La adunările consacrate zilei de 1 Mai de la Combinatul siderurgic Hunedoara, de la Petroșani, „Solidaritatea” din Oradea, uzinele textile „11 Iunie” din Pitești, din alte întreprinderi și instituții, din diferite orașe și centre muncitorești, S. M. T., G.A.S. și G.A.C., precum și de la căminele culturale din comune și sate, au vorbit despre însemnătatea zilei de 1 Mai activiști de partid, directori de întreprinderi, ingineri.

În aceste adunări oamenii muncii au făcut bilanțul realizării angajamentelor luate în cinstea marii sărbători.

INFORMAȚII

Consiliul General al orașului din R. P. România la sărbătorirea zilei de 1 Mai.

Referent tehnic la o întreprindere petroliferă din Breclav. Delegația sindicatelor din R.D. Germania este formată din Horsi Reinhardt, vicepreședinte al C.C. al Sindicatului agricol-fostier, și Elhriede Stahl, membră a C.C. al sindicatului Chimie.

Membrii delegației sosite din R. P. Ungară sînt Reszegi Ferenc, secretar al C.C. al Sindicatului muncitorilor din construcții, industria lemnului și materialelor de construcții, și Farkas Istvan, președintele Consiliului sindical al județului Hajdu.

Din delegația sindicatelor din R. F. Germania fac parte Kurt Schulze, mecanic auto, și Max Neubauer, muncitor tipograf.

Din Olanda au sosit Teunis Stuijvenberg, membru în conducerea Sindicatului textile-confecții din întreaga Olandă, și Janssen Marinus Albertus, feroviar din Amsterdam.

La invitația Ministerului Forțelor Armate al R. P. Romîne miercuri dimineață a sosit în Capitală Ansamblul artistic central al Armatei R. P. Polone.

Ministerul Învățămîntului și Culturii a organizat marți seara în saloanele restaurantului Athènes Palace din Capitală o reuniune cu prilejul turneului în țara noastră al orchestrei mari simfonice a Radiodifuziunii din Katowice — R.P. Polonă.

Zilele acestea în satul Terian, raionul Oradea, a luat ființă o gospodărie agricolă colectivă. În cinstea marii sărbători a solidarității oamenilor muncii din întreaga lume, cele 51 de familii au hotărât ca gospodăria colectivă să poarte denumirea de „1 Mai”.

Cehoslovace este Pavel Floris, președintele sindicatului metalurgic, și Petr Svec, reprezentant al dezvoltării socialiste.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

Colaborarea economică frățească a țărilor lagărului socialist

La a 10-a aniversare a C. A. E. R.

Al. Birlădeanu
vicepreședinte al Consiliului de Miniștri

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai, în Capitală, au avut loc demonstrații și defilații în cinstea marii sărbători.

„Aspirațiile noastre”

Lozincile de luptă cu care vor manifesta tinerii muncitori din diferite țări ale lumii de 1 Mai

Pace și comunism!

Lucrul cel mai scump pentru om este pacea. Pentru ea luptă popoarele de pe tot cuprinsul globului pămîntesc. Deosebit de scumpă ne este pacea noastră, tinerilor. Pacea reprezintă pentru noi împlinirea dorințelor și speranțelor.

Nea oamenii sovietici, simțim conștient că imperiaștii nu vor îndrăzni să declanșeze războiul. Iar dacă ei vor încerca totuși să declanșeze războiul acesta se va termina în mod fatal pentru imperiaștii, va însemna prăbușirea societății bazată pe exploatarea omului de către om. Lagărul țărilor socialiste este bastionul invincibil al păcii.

Tineretul sovietic, mobilizat de Comsomol pentru îndeplinirea hotărîrilor celui de al XXI-lea Congres al partidului, munceste cu entuziasm pe șantierul marelui așteptatului. Ei ridică noi uzine și fabrici, școli și teatre, obține recolte bogate.

Tineretul nostru este solidar cu lupta tinerii generații de pe întregul glob pentru pace și o viață mai bună. Forța noastră a milioane de tineri iubitori de pace de pretutindeni rezidă în unitate, în prietenia noastră strînsă, de nezdruccinat.

Tineretul sovietic știe bine că tinerii și tinerele din România aduc de asemenea un mare aport cauzei luptei pentru pace,

pentru frăția tineretului din toate țările. Folosesc acest prilej pentru a vă transmite vouă, prietenilor romîni, fierbințele meu salut comsomolist și urarea de a obține noi și mari succese pe frontul muncii pașnice și creatoare.

Să crească și să se întărească prietenia dintre tineretul sovietic și romîni!

V. LENKOGOV
muncitor
la Magistrala de radio rețeuiri
Moscova

Tratat de pace cu Germania

În aceste zile noi muncitorii Uzinei de Stat de carburatoare din Berlin ne pregătăm în vederea sărbătorii tradiționale a oamenilor muncii de pretutindeni — 1 Mai.

Este de sine înțeles că voi participa, împreună cu tovarășii mei, din toată lumea la manifestarea de 1 Mai, 1 Mai a fost întotdeauna ziua în care muncitorii și-au manifestat forța unității lor. Cu atât mai mult vom face astăzi, cînd pe ume-

rii clasei muncitoare germane apasă o grea răspundere. Colectivul uzinei noastre s-a intrunit în repetate rânduri și a discutat sarcinile cele mai urgente care stau în fața clasei muncitoare din R.D. Germană și din întreaga Germania. De aceea îmi permit să vorbesc nu numai în numele meu, ci și în numele tuturor tovarășilor mei de muncă. Vom demonstra cu toată hotărîrea sub lozincile: „Vrem un Tratat de pace!”; „Afară cu armele atomice din Germania occidentală!”.

Am participat la cel de-al II-lea Congres al tineretului muncitor din Germania, care a avut loc la Erfurt. Acolo am avut prilejul să stau de vorbă cu mulți colegi vest-germani. Toți mi-au declarat că sint împotriva staționării de arme și rachete atomice în Germania occidentală, căci aceste arme sînt pustiitoare, pun în pericol

viața locuitorilor din R. F. Germană.

Că locuitorii din Berlinul mi-am putut da foarte bine seama de situația cu totul anormală din Berlinul occidental, transformat de către imperiaștii într-un centru de provocări, într-un cap de pod pentru eventuală agresiune împotriva R. D. Germane și a celorlalte țări socialiste. Personal îmi exprim o totală aderență față de propunerile Uniunii Sovietice îndreptate spre lichidarea focarului de război în Berlinul occidental. Justețea lor e atât de evidentă că numeroși delegați vest-germani la Congresul de la Erfurt au împărțit de asemenea punctul meu de vedere în ce privește propunerile sovietice de rezolvare a problemei Berlinului de vest.

Neîndoios că marea demonstrație de 1 Mai din piața Marx-Engels, la care vor participa nu numai muncitorii din Berlinul democrat ci și numeroși reprezentanți din Berlinul de vest, va constitui o puternică manifestare a solidarității cu oamenii muncii din Germania occidentală, care luptă pentru pace, pentru rezolvarea pașnică și democratică a problemei germane — așa cum o cer interesele păcii și securității Europei.

În încheiere doresc să transmit un salut fierbinte tinerilor din R. P. Romîni care sprijină cu căldură lupta partidului și guvernului nostru pentru rezol-

varea pașnică a problemei germane, pentru asigurarea unui viitor fericit poporului german. Cu prilejul zilei de 1 Mai vă salut din inimă dragii prieteni din România!

DIETER BAUMER
lăcășuț mecanic la Uzina de Stat de carburatoare-Berlin

O MUNCA LIBERĂ!

Care sînt lozincile noastre de luptă de 1 Mai? Ale tinerilor muncitori francezi? Acelea ale clasei muncitoare din Franța. Dreptul la muncă, la o viață mai bună, și — o revendicare a întregului nostru popor — încetarea războiului colonialist din Algeria.

Am 19 ani și sînt muncitor. Gătesc că meseria mea în condițiile în care societatea capitalistă mă obligă să o practic este lipsită de orice frumusețe, nu-mi dă satisfacție. De ce? Pentru că sînt ne-

voit să fac o muncă istovitoare, și să suport fel de fel de nedreptăți. Ritmul infernal de muncă mă exasperează, simt cum sînt transformat într-un robot. S-au întîmplat cazuri cînd a trebuit să gauresc serii de cîte 500 plăci de metal, fiecare placă trebuind să aibă cîte 50 de găuri. Asemenea gen de muncă nu înseamnă altceva decît repetarea obsedantă a aceluiași gest mașinal zilă în șir. Calificarea mea, mi-ar fi dat posibilitatea să fac și altfel de muncă, să aduc o contribuție în meseria mea. Plata nu corespunde de asemenea nici pe departe calificării mele.

Pentru orice incident mi se reduce din salariu. O întîrire oarecare a comenzii ar atrage după sine, automat, concedierea mea. Cum să îndrăgești munca în astfel de condiții?

Dragi prieteni din România, noi dorim și luptăm pentru condiții omenești de muncă și viață, pentru ca să avem ca și voi satisfacția muncii libere viața voastră luminoasă, a tuturor celor care v-ați eliberat de exploatare, ne însușește în lupta noastră.

De 1 Mai, deși departe unii de alții, ne vom afla în aceeași mare și nesfîrșită coloană frățească a muncitorilor de pretutindeni, demonstrînd-ne forța solidarității internaționale. La manifestația de 1 Mai vom demonstra sub lozincile: „Pentru muncă egală, salariu egal!”, „Pace în Algeria” etc.

JACQUES BOISSEAU
ajutor,
arondismentul XIV, Paris

Siguranță pentru ziua de mine!

Mă numesc Marco Moretti, am 19 ani, sînt zidar și lucrez pentru una din cele mai mari firme de construcție din Roma. Am lucrat pe șantier toată noaptea. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă.

Am numesc Marco Moretti, am 19 ani, sînt zidar și lucrez pentru una din cele mai mari firme de construcție din Roma. Am lucrat pe șantier toată noaptea. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă.

Am numesc Marco Moretti, am 19 ani, sînt zidar și lucrez pentru una din cele mai mari firme de construcție din Roma. Am lucrat pe șantier toată noaptea. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă.

Am numesc Marco Moretti, am 19 ani, sînt zidar și lucrez pentru una din cele mai mari firme de construcție din Roma. Am lucrat pe șantier toată noaptea. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă.

Am numesc Marco Moretti, am 19 ani, sînt zidar și lucrez pentru una din cele mai mari firme de construcție din Roma. Am lucrat pe șantier toată noaptea. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă.

Am numesc Marco Moretti, am 19 ani, sînt zidar și lucrez pentru una din cele mai mari firme de construcție din Roma. Am lucrat pe șantier toată noaptea. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă.

Am numesc Marco Moretti, am 19 ani, sînt zidar și lucrez pentru una din cele mai mari firme de construcție din Roma. Am lucrat pe șantier toată noaptea. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă.

Am numesc Marco Moretti, am 19 ani, sînt zidar și lucrez pentru una din cele mai mari firme de construcție din Roma. Am lucrat pe șantier toată noaptea. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă.

Am numesc Marco Moretti, am 19 ani, sînt zidar și lucrez pentru una din cele mai mari firme de construcție din Roma. Am lucrat pe șantier toată noaptea. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă.

Am numesc Marco Moretti, am 19 ani, sînt zidar și lucrez pentru una din cele mai mari firme de construcție din Roma. Am lucrat pe șantier toată noaptea. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă.

Am numesc Marco Moretti, am 19 ani, sînt zidar și lucrez pentru una din cele mai mari firme de construcție din Roma. Am lucrat pe șantier toată noaptea. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă.

Am numesc Marco Moretti, am 19 ani, sînt zidar și lucrez pentru una din cele mai mari firme de construcție din Roma. Am lucrat pe șantier toată noaptea. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă.

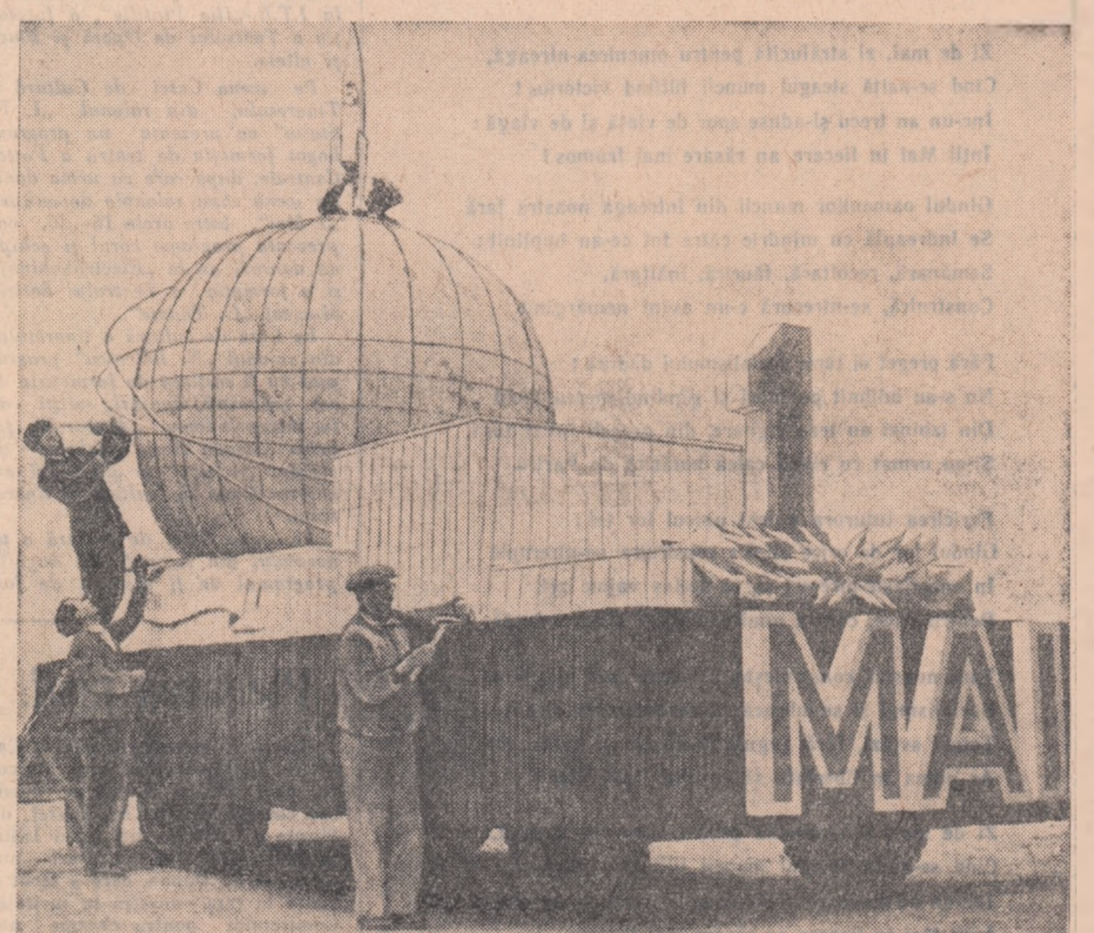
Am numesc Marco Moretti, am 19 ani, sînt zidar și lucrez pentru una din cele mai mari firme de construcție din Roma. Am lucrat pe șantier toată noaptea. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă.

Am numesc Marco Moretti, am 19 ani, sînt zidar și lucrez pentru una din cele mai mari firme de construcție din Roma. Am lucrat pe șantier toată noaptea. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă.

Am numesc Marco Moretti, am 19 ani, sînt zidar și lucrez pentru una din cele mai mari firme de construcție din Roma. Am lucrat pe șantier toată noaptea. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă.

Am numesc Marco Moretti, am 19 ani, sînt zidar și lucrez pentru una din cele mai mari firme de construcție din Roma. Am lucrat pe șantier toată noaptea. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă.

Am numesc Marco Moretti, am 19 ani, sînt zidar și lucrez pentru una din cele mai mari firme de construcție din Roma. Am lucrat pe șantier toată noaptea. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă. Cînd avem de lucru mai puțin eu și un alt coleg de muncă.

Ultimele pregătiri la unul din carele alegorice care vor defila în Capitală la manifestația de 1 Mai.
Foto: VAL. PIETREANU

me și a acordat ajutor în circa 1.700 probleme. O deosebită importanță are faptul că țările de democrație populară pot folosi realizările tehnicii și științei sovietice, care au obținut minunate succese de răsunet mondial.

Țările socialiste și-au ajutat și în formarea de cadre necesare în toate domeniile construcției socialiste. Astfel în U.R.S.S., țara socialistă cu cea mai mare și mai bogată experiență, studiază aproximativ 14.000 studenți și aspiranți din țările de democrație populară. În R.P. Romîni studiază numeroși studenți din țările socialiste surori.

În decursul unui deceniu, Consiliul de ajutor economic reciproc și-a îmbunătățit formele de activitate și, totodată, și-a largit sfera, cuprinzînd diverse ramuri ale industriei, agriculturii și transporturilor. El s-a dovedit a fi un sprijin prețios pentru diferitele țări socialiste în dezvoltarea lor pe calea progresului.

„Unul din cele mai remarcabile rezultate ale colaborării economice socialiste — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — constă în aceea că țările democrat-populare, întemeindu-se pe resursele interne și pe ajutorul economic reciproc dintre țările lagărului socialist și în primul rînd pe acela al Uniunii Sovietice, rezolvă cu succes problema complexă și de cea mai mare importanță pentru dezvoltarea lor economică — industrializarea lor. Tocmai datorită liniei generale de dezvoltare industrială, bazată pe relațiile de colaborare socialistă, chiar și acele țări care au pornit de la un nivel economic scăzut se transformă rapid în țări cu o industrie dezvoltată. În prezent producția de mijloace de producție reprezintă între o jumătate și două treimi din producția industrială a țărilor de democrație populară. În anul 1957 țările participante la C.A.E.R., deși cuprind numai cam a zecea parte a populației globului, au produs 19% din producția mondială de tractoare, 68% din producția de combine cerealiere, 22 la suta din producția de vagoane marfă, 27 la suta din producția de

mașini-unelte pentru așchiera metalelor etc. Superioritatea socialismului, avantajele relațiilor de colaborare tovarășească între țările socialiste își găsesc în mod clar expresia în ritmul rapid de dezvoltare economică și în legea generală a socialismului. Față de 1937, în 1958 producția industrială a țărilor participante la C.A.E.R. a crescut de cinci ori, iar a țărilor capitaliste mai puțin de două ori. Ritmul mediu anual de creștere a industriei constructorilor de mașini a fost în perioada 1950-1956, în țările participante la C.A.E.R., de 15-23 la suta, iar în Anglia de 4,5 la suta, în S.U.A. de 6,7 la suta.

Datorită eforturilor constructive ale popoarelor lor, datorită colaborării și ajutorului reciproc dintre ele, țările de democrație populară au dobîndit succese hotărîtoare în construirea socialismului. Într-un timp scurt, pe baza industrializării lor socialiste, Polonia, Ungaria, România, Bulgaria au devenit țări cu o industrie grea în continuă dezvoltare. Bulgaria, țara care a pornit construirea socialismului de la un nivel economic scăzut, a reușit ca, cu ajutorul țării frățești, să sporească în 1958 producția industrială de aproximativ 9 ori față de 1937. Au continuat să se dezvolte țările de democrație populară cu un nivel economic mai înalt. Față de nivelul anului 1956, producția industrială a sporit, în 1958, în Cehoslovacia de 3,3 ori, în R. D. Germană de peste 2,5 ori. Mari progrese pe calea industrializării a dobîndit R. P. Chineză, care a realizat un adevărat salt în dezvoltarea economică, sporind producția sa industrială de aproximativ zece ori din 1950 pînă în 1958.

Rolul de frunte în încheierea și dezvoltarea colaborării dintre statele lagărului socialist revine Uniunii Sovietice, prima și cea mai puternică țară socialistă. În cadrul C.A.E.R. Uniunea Sovietică acordă țărilor de democrație populară un imens ajutor frățesc. Este cît se poate de semnificativ în acest sens că în țările de democrație populară s-au construit și se construiesc cu

participarea U.R.S.S. 550 de întreprinderi industriale, printre care 40 uzine metalurgice, 37 chimice, 11 zăminări, 73 centrale electrice, 76 uzine constructoare de mașini. Valoarea utilajelor complete pentru întreprinderi livrate de Uniunea Sovietică a crescut în 1958 de aproape 10 ori față de 1950.

De o însemnătate pentru dezvoltarea tuturor țărilor socialiste va fi îndeplinirea planului septenal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S., aprobat de Congresul al XXI-lea al P.C.U.S.

Septenul permite lărgirea continuă a colaborării între țările lagărului socialist. Sprijinindu-se pe marile întreprinderi ale Uniunii Sovietice, țările socialiste vor putea obține noi succese pe calea dezvoltării lor economice și culturale, a ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii. Este grăitor pentru dezvoltarea colaborării dintre țările lagărului socialist faptul că volumul comerțului U.R.S.S. cu țările lagărului socialist va crește de peste 1,5 ori pînă în 1965. Potrivit acordului sovieto-chinez, încheiat după Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. pentru o perioadă care coincide în mare parte cu anul septenului — 1959-1967 — Uniunea Sovietică va ajuta la construirea în R. P. Chineză a unui număr de 78 mari întreprinderi industriale. Ajutorul economic al Uniunii Sovietice se dovedește a fi un model de aplicare a principiilor de colaborare socialistă, un factor de bază în stimularea colaborării dintre țările socialiste, în accelerarea dezvoltării țărilor lagărului socialist pe drumul socialismului și comunismului.

Pe baza rezultatelor obținute de țările socialiste în întărirea lor economică, a dezvoltării relațiilor de colaborare dintre ele, a experienței dobîndite în organizarea acestor relații, a devenit posibilă trecerea la forme tot mai înalte de colaborare economică, cum este coordonarea planurilor de dezvoltare a economiei naționale. Uniunea Sovietică elaborează planuri naționale care, pe baza rezultatelor obținute de țările socialiste în întărirea lor economică, a dezvoltării relațiilor de colaborare dintre ele, a experienței dobîndite în organizarea acestor relații, a devenit posibilă trecerea la forme tot mai înalte de colaborare economică, cum este coordonarea planurilor de dezvoltare a economiei naționale. Uniunea Sovietică elaborează planuri naționale care, pe baza rezultatelor obținute de țările socialiste în întărirea lor economică, a dezvoltării relațiilor de colaborare dintre ele, a experienței dobîndite în organizarea acestor relații, a devenit posibilă trecerea la forme tot mai înalte de colaborare economică, cum este coordonarea planurilor de dezvoltare a economiei naționale.

TINEREȚEA ȘI MUNCA ÎN CELE DOUĂ LUMI

Este pentru a 70-a oară când toți cei ce muncesc, din întreaga lume serbează 1 Mai, scumpa sărbătoare a clasei muncitoare. Aceleași speranțe de pace, de viață mai bună, mai îmbelșugată unește pe muncitorii din toate țările.

Globul pământesc este însă împărțit în două lumi deosebite. De la Elba la Pacific, luminează soarele libertății, al prosperității și fericirii, al socialismului. Sute de milioane de oameni s-au desprins din lanțurile capitalismului, ale imperialismului și, sub conducerea partidelor comuniste, construiesc o nouă lume, liberă, lipsită de exploatare, în care oamenii se bucură de o viață demnă, fericită. Milioane de oameni se află însă în crunta robie a imperialismului și colonialismului. Vinul de libertate iscat odată cu Marea Revoluție din Octombrie bate însă puternic peste lumea capitalistă și trezește la luptă pe oamenii muncii, pe toți cei împiași și oropsii. În țările coloniale se intensifică lupta pentru libertate și independență, transformându-se într-un adevărat uragan ce mătură pe feleștii. În țările capitaliste proletariatul condus de partidele comuniste și muncitorii luptă cu eroism împotriva exploatareii capitaliste, împotriva ritmului de muncă epuizant impus de monopolizii, pentru obținerea de drepturi politice și economice.

Politica imperialistă, militarizarea crescândă a economiei, jertfele impuse de înarmări excesive și de politica „războiului rece” se răsfrâng dureros asupra vieții tineretului din lumea capitalistă. Șomajul, lipsa dreptului la muncă, discriminări politice, discriminări în salarizare, lipsa posibilităților de dezvoltare a talentului și a capacității creatoare, iată o parte din „darurile” oferite tineretului de către imperialiști.

Prezentăm cititorilor noștri față în față aspecte concludente din viața tinerilor muncitori din cele două lumi. Pe de o parte viața grea, plină de umilință a tineretului ce trăiește în lumea robiei, în lumea capitalistă. Pe de altă parte, viața tineretului liber, fericit rod al unei lumi descoperite, vălșat iubitor al lumii socialiste.

Ziua de 1 Mai reprezintă un prilej de manifestare a solidarității de luptă a clasei muncitoare. Ca și în ceilalți ani, tineretul muncitor din întreaga lume, într-o zi de 1 Mai cu convingerea fermă că lupta unită a muncitorilor de pretutindeni, lupta popoarelor, va impune pacea, va aduce peste întreg pământul libertate, pace, prosperitate.

Fericirea muncii

Tragedia muncii furate

A fost o mare zi în viața mea. Pentru prima oară am venit în atelier și am lucrat la mașină. Îmi vine greu să descriu ce am simțit în ziua aceea. Mă gândeam că devenisem muncitor, teamă că nu voi putea face față și-i voi dezamăgi pe tovarășii, sentiment de mândrie pentru faptul că eu, cu mințile mele, voi crea ceea ce este necesar oamenilor.

În curând mi-a dispărut nesiguranța, mi-a dispărut și jena. Tovarășii m-au încurajat și m-au ajutat cu experiența și cunoștințele lor. Am îndrăgii mult munca, m-am specializat și acum atelierul este pentru mine un al doilea cămin.

Bunicul meu a fost muncitor. Din fragedă copilărie el m-a învățat să respect munca, să respect meșteșugul înalt de muncitor. Tata a murit în luptele cu cetrotoporii germani fasciști. Amintindu-mi de tata și gândindu-mă la el, vreau să lucrez și să învăț tot mai bine. Aceasta va constitui o bună cinștire a memoriei tatălui meu.

După ce am terminat școala medie am intrat la Școala de meserii nr. 21 din Moscova. Aici mi-am însușit profesia. Profesorii mei, muncitorii bătrâni, organizația comsomolștilor m-au învățat să prețuiesc munca, să fiu întodeauna o pildă în muncă. Ei mi-au arătat că muncitorul trebuie să capete o dezvoltare multilaterală, să fie un om cult.

În Uniunea Sovietică s-au creat toate condițiile pentru dezvoltarea tineretului. Nu poți munci bine dacă te mulțumești numai cu cunoștințele căpătate în școala medie sau de meserii. Iată de ce la toamnă voi intra în școala pentru tineretul muncitor, pentru a putea mai târziu să învăț la facultate.

Îmi place foarte mult muzica și sportul. De aceea, deseori seara după lucru iau parte la repetițiile cerului de fanfara de la clubul nostru. Sportul meu preferat este hokeyul, vara însă schimb crosa de hokey cu mânușile de portar, cîci trebuie să vă mărturisesc îmi place și fotbalul.

Din multitudinea de căi și drumuri deschise în fața tineretului nostru, eu mi-am ales calea de muncitor, calea tatălui meu, a comsomolștilor care au construit Magnitogorskul și Dneprogheșul, care au nimerit hoardele ce se năpustiseră asupra libertății patriei mele, calea luminoasă a tinerilor sovietici care au valorificat întinderile nelimitate ale pământurilor virgine, care în prezent muncesc cu abnegație pe marile șantiere ale septenaltului.

Într-una din discuțiile ce au avut loc în atelier (este vorba de discuția „Ce este fericirea?”), profesorul meu, un muncitor bătrîn a spus: „Atunci este omul fericit cînd își dă seama că munca lui este necesară patriei sale, este necesară poporului.”

Fu știu că munca mea este necesară poporului de aceea știu ce înseamnă fericirea.

„Cred că pot afirma cu adevărat, că astăzi, în Virginia și Vest există localități și persoane care au decăzut la un nivel, în ceea ce privește standardul lor de viață, mai coborît decît ceea ce au avut de suferit la începutul anului 1930.”

Aceste cuvinte nu aparțin nicidecum vreunui activist al sindicatului A.F.L. C.I.O. silit de realitate să mărturisească adevărul împotriva dorinței sale. Constatarea aceasta tragică aparține senatorului Robert C. Byrd, reprezentant al partidului democrat, care, împreună cu colegul său de partid și senat, Jennings Randolph, a făcut o anchetă în orașele Morgantown, Charleston și Beckley, din statul Virginia de Vest.

Domniile senatorilor întorsii la Washington au trebuit să spună o seamă de lucruri neplăcute pentru urechile distinte ale colegilor lor de totolu. Adevărul este tragic și cu toate că respectivii anchetatori l-au pus surdina, tot a reușit să răzbată în paginile ziarelor. Iată cîteva constatări:

„Oficialități ale serviciilor sociale au depus mărturie că în total 278.000 locuitori (notați că e vorba doar de trei orașe dintr-un stat cu o industrie puțin dezvoltată — nr.) primesc alimente din partea guvernului, într-un efort de a stăvilii foametea, deși aceste produse constituie numai o fracțiune a minimului de necesități nutritive.”

Ce consecințe are acest fapt? O spune tot dl. Byrd. „Oficialități ale serviciilor sociale au declarat că medicii au constatat cazuri de rahitism la copii și de asemenea reapariția unor boli ce erau de mult considerate ca înlăturate.”

Cum e și firesc, șomajul, foametea și mizeria declanșează drame personale. De acestea dl. Byrd vorbește din virful buzelor, ascunzînd în cuprinsul unei fraze tragedii imense:

„Un funcționar al serviciilor sociale a declarat că în multe cazuri capul familiei părăsește căminul pentru că soția și copiii să poată obține ajutor din partea serviciilor sociale în cadrul programului de asistență publică a statului.”

Nu rare sînt cazurile cînd tinerii care și-au întemeiat o familie, trebuie să-și părăsească căminul pentru că cei dragi să poată căpăta un ducum din pomana oficială.

Raul capitalist își deschide și mai larg porțile permițîndu-ne, tot prin declarațiile d-lui Byrd, să aruncăm o privire înapoi.

„Copiii pleacă flămînzii la școala dimineața și aci am constatat că dejunurile calde au fost suspendate din cauză că un număr prea mic de copii sînt în stare să le plătească.”

Copii flămînzii, copiii goi, copiii abandonatî de părinți ca să beneficieze de „mită” publică, sînt cu miile în S.U.A. Societatea în care trăiesc le fură zîmbetul, bucuriile vieții, pentru că părinților lor le fură munca.

Una din nesfîrșitele cozi de șomeri în fața unui din miile de oficii de plasare din S.U.A.

Roadele:

Dorințe împlinite

Visuri spulberate

Economia națională a Cehoslovaciei cunoaște astăzi un ritm mare de dezvoltare, posibil numai într-o țară socialistă. Dezvoltarea rapidă și multilaterală a economiei a făcut ca nivelul de trai al clasei muncitoare să crească necontenit. Tinerii muncitori beneficiază din plin de condițiile materiale create de regimul nostru, se bucură de un nivel de viață ridicat, un nivel la care părinții lor, muncind alături de ei în grele condiții impuse de capitaliști, abia viu.

Cît câștigă un tânăr muncitor, ce realizează el cu salariul pe care-l primește?

Să-l luăm de pildă pe tânărul muncitor Antonin Branzovsky, electrician la Odnava. El, ca și mulți alți tineri, câștigă circa 1.400 de coroane lunar. Suma aceasta îi ajunge să-și cumpere alimentele necesare, să-și plătească chiria, care în Cehoslovacia, ca și în celelalte țări socialiste, este foarte redusă, să-și satisfacă nevoile culturale și să cumpere produsele industriale de care are nevoie. Antonin Branzovsky poate să-și cumpere cu ușurință cărți literare sau științifice, deoarece cartea, spre deosebire de țările capitaliste, este ieftină și la îndemîna oricui. Dacă socotim faptul că cel mai scump bilet de cinematograful costă 4 coroane, tot atât cît și intrarea la reuniuni tovarășești, că cel mai bun loc la teatru se obține cu cel mult 12 coroane, ne putem da seama, cît de accesibile sînt spectacolele și distracțiile pentru Antonin și tovarășii săi.

Daș, după ce și-a asigurat hrana și necesitățile de cultură și distracție, tânărul Branzovsky îi rămîne o sumă importantă pentru achiziționarea de produse industriale. El are la îndemîna o varietă gamă de produse, lui rămîndu-i doar alegerea. Din salariul său Antonin își poate cumpăra un elegant costum de haine sau un bun aparat de fotografiat sau un ceas de mînă, sau o motocicletă sau motocicletă. Înaltul nivel de industrializare al Cehoslovaciei asigură producerea unui mare număr de produse de larg consum, astfel că lui Antonin sau prietenului său Orlik Knezsky îi este lesne să găsească în magazine orice ar dori să-și cumpere.

Indiferent dacă este vorba de Antonin sau de Orlik, de Piotr sau Pavel, fie că-l interesează îmbrăcămintea frumoasă, fie diverse aparate și lucruri tehnice, fie că-și dorește o excursie sau o motocicletă, toate acestea constituie pentru ei lucruri realizabile. De aceea Antonin este fericit.

SDENA HAMERNIKOVA

Elio Esse are 22 ani, este muncitor constructor pe unul din șantierele de construcții din Roma. Este un tânăr capabil și pină acum n-a avut de suferit de pe urma șomajului.

Cu toate acestea situația sa — de altfel favorabilă dacă este comparată cu cea a milior de tineri ca el, care în Roma nu reușesc să găsească nimic de lucru — nu este de loc fericită.

Mai întii de toate salarizarea, care îi impune lui Elio o serie de privațiuni. Într-o lună nuncînd opt ore pe zi el primește circa 38.000 de lire. Cînd a obținut calificarea Elio a crezut că va putea scăpa de o serie de griji și că și poate permite să-și facă un rost în viață. S-a logodit cu o fată bună cu care vrea să se căsătorească. Dar cum? Ea lucrează la domiciliu pentru o casă de confecții și câștigă aproximativ 12.000 lire pe lună. A te căsători înseamnă printre altele a închiria o casă, a cumpăra o serie de lucruri, printre care mobilă; este foarte posibil ca viitoarea sa soție să devină mamă dar acest lucru o va împiedica să-și continue lucrul. Va putea tinăra familie s-o scoată la capăt?

O locuință înseamnă circa 20.000 lire pe lună drept chirie; în plus, 4000-5000 lire pe lună sînt necesari pentru alte cheltuieli casnice ca lumină, apă etc. La toate acestea se adaugă impozitele care sînt destul de ridicate. Pentru hrana celor doi tineri nu le-ar ajunge atîta cît să cumpere carne măcar odată pe săptămînă. Pe bună dreptate e să întreabă: cînd ne vom putea căsători? Intrebară aceasta obsedantă pentru cei doi tineri, nu-și găsește însă răspuns în societatea în care trăiesc.

În momentul de față lui Elio îi mai rămîn din salariu pentru buzunar aproximativ 200 lire pe zi. Ce poate face el cu această bani? De 200-500 lire, un spectacol de teatru între 600 și 1000 lire, iar un pachet de țigări din cele obișnuite 200 lire. Lectura nu e accesibilă, deoarece nu există carte în Italia care să coste sub 500 lire. Elio se socotește încă norocos că are o sănătate robustă, pentru că, dacă s-ar îmbolnăvi nu i-ar ajunge un salariu întreg pentru a plăti medicamentele și doctorii.

Într-un oraș frumos ca Roma, unde fiecare vitrină te îmbie să cumperi tot felul de lucruri, unde în fiecare stradă așteaptă de cinema și de teatru te invită la spectacol și unde, ca în orice loc de pe lume, primăvara invită la dragoste și la furierea de planuri pentru viitor, Elio Esse nu se poate deci căsători, nu se poate distra, nu poate învăța. Cu toate acestea el este socotit privilegiat pentru că are de lucru, spre deosebire de atîți alți tineri ca și el care, după obținerea unei calificări, sînt concediați îngroșînd rîndurile șomerilor.

LUIGI PINTOR

Dreptul: O realitate vie O ficțiune

În aprilie 1950, Camera Populară provizorie a R. D. Germane a adoptat Codul Muncii. În întreaga istorie a Germaniei n-a existat încă o asemenea lege care să garanteze drepturile oamenilor muncii.

Primul paragraf al acestei legi spune că fiecare cetățean al R.D. Germane are dreptul la muncă și că i se va repartiza un loc de muncă potrivit pregătirii și aptitudinilor sale. Indiferent de sex, sau vîrstă, la muncă egală, toți muncitorii primesc un salariu egal.

Cum este tradusă în viață această lege? În opoziție cu Germania occidentală, în R.D. Germană nu există șomaj. Economia planificată, construcția socialismului, crează posibilități de muncă pentru un număr mare de muncitori de cele mai diferite calificări. În timp ce în Germania occidentală, șomerii formează cozi interminabile în fața oficiilor de plasare, în R.D. Germană se caută muncitori de toate profesii și categoriile. La porțile fabricilor și uzinelor, instituțiilor se pot vedea afișe mari pe care scrie: Căutăm: lăcătuși, mecanici, fociași, tîmplari, bucătari etc. Această situație se poate întîlni în întreaga țară, în orașele mari și în provincie. Numai într-o singură zi, într-un singur ziar din Berlinul democrat au apărut peste 300 de oferte de serviciu numai pentru Berlin. Se caută: ingineri, tehnicieni, zidari, economiști, contabili, laboranți, medici etc.

Prevederile constituției conform cărora fiecare și se va repartiza un loc de muncă potrivit cu pregătirea și aptitudinile sale, au fost într-adevăr traduse în viață. Orice muncitor are posibilitatea să-și aleagă locul de muncă. Pe șantierele noastre navale lucrează constructorii veniți din Olanda și Germania occidentală, deoarece pot să-și găsească ușor de lucru, în R. D. Germană. Multe mii de oameni și în special tineri trec lunar din R.F. Germană în R.D. Germană și toți primesc imediat de lucru. Tinerii din R. D. Germană beneficiază din plin de dreptul la muncă. După terminarea școlilor profesionale, a celor de cultură generală sau a facultăților, ei găsesc de îndată angajament, conform pregătirii și capacității lor de muncă. Dreptul la muncă este un drept sînt în R.D. Germană și de el se bucură, fericită tinăra noastră generație.

HERBERT HEMMANN

Are oare cetățeanul R. F. Germane dreptul la muncă? Acest drept constituie oare o prevedere a Constituției?

Pentru a răspunde fără ocol la aceste întrebări trebuie spus: acest drept nu există în Germania occidentală. Constituția prevede numai că „toți germanii au dreptul să-și aleagă liber profesia, locul de muncă și locul de calificare.”

Acest pasaj reprezintă într-adevăr o mostră a „libertății” occidentale. A ipocriziei capitaliste. Muncitorul vest-german este „liber” să-și aleagă singur locul de muncă. Aceste cuvinte sună foarte frumoase dar ele sînt goale de conținut, ele nu-i garantează nici pe departe dreptul la muncă. Ce folosete tînarului miner vest-german dreptul să-și aleagă liber mina în care ar dori să lucreze, dacă în industria minieră, în ansamblul ei, el nu găsește de lucru? Multe mii de tineri muncitori s-ar declara de acord să muncească chiar și la distanță de locuința lor, dar ei nu găsesc nicăieri de lucru. Iată unele cifre care ilustrează acest adevăr.

La începutul lui decembrie 1958, în Germania occidentală se numărau 500.000 de șomeri, în ianuarie anul acesta numărul șomerilor se apropiase de un milion, pentru că la sfîrșitul lunii februarie anul acesta numărul lor s-a crescut la aproape 1,5 milioane. Majoritatea acestor șomeri sînt tineri, pentru că tinerii sînt ultimii la angajare și primii la concediere. 30 la sută din totalul muncitorilor constructori vest-germani nu au de lucru. Ce folosete acest șomeri dreptul de a-și alege un loc de muncă? Ei toți au numai dreptul să șomeze și să flămînzească împreună cu membrii lor de familie.

Această stare de lucruri, lipsa locului de muncă, proasta salarizare, mizeria și foametea determină mulți tineri să fugă din Germania occidentală. Unii, zeci de mii în fiecare an, se refugiază în R.D.G. unde găsesc de lucru imediat. Alții, tot în număr mare, din disperare se înrolează în Legiunea Străină, murind pentru interese străine, sau, ca mercenari participă la acțiunile de primărie sîngeroasă organizate de colonialiști.

Iată cum arată și ce înseamnă în realitate în R.F.G. „libertatea de a-și alege locul de muncă.”

HANS MULLER

Continuă perfecționare

Partidul Comunist Chinez în marea sa grijă pentru tineret, a creat condiții optime pentru ca dezvoltarea tineretului să se dezvolte armonios, pentru ca întreaga sa capacitate creatoare să fie folosită pentru fericirea poporului.

„Concomitent cu producția bunurilor materiale, ca fierul și oțelul, mașinile, energia electrică etc., a spus recent tov. Liu Șao-ți, președintele Republicii Populare Chineză, fabricile noastre mai au o sarcină de răspundere, aceea de a instrui oameni noi, culti și pregătiți sub raport profesional.”

Ofensiva împotriva neștiinței, pentru crearea de cadre cu o înaltă calificare a luat în China

proporții nemaiîntîlnite. Fiecare tânăr muncitor face parte dintr-o școală profesională, de cultură generală, sau urmează cursuri universitare. Toate acestea fără ca el să aibă nevoie să treacă de pragul fabricii sale. Uzinele și fabricile din întreaga Chină au înființat 275.100 școli de diferite tipuri și grade, frecventate în timpul liber, de un număr total de 13.515.000 studenți și elevi și 8.450 de școli cu o parte de timp consacrată muncii și o alta studiilor, școli ale căror cursuri sînt urmate de 1.242.000 studenți și elevi. În marea lor majoritate școlile acestea sînt frecventate de tineri. La uzinele siderurgice Taiuan, școlile elementare, medii, și școlile medii tehnice sînt frecventate în timpul liber de peste

13.000 muncitori. Dorind să satisfacă dorința tinerilor muncitori de a obține o cit mai înaltă calificare, direcțiunea uzinei din Taiuan a înființat în incinta fabricii un Institut de Tehnologie Siderurgică.

Zeci de milioane de tineri muncitori din industrie și agricultură absolvă anual școli medii și superioare, însușindu-și calificarea și cunoștințele înalte. Aceasta permite ca participarea tineretului muncitor la îndeplinirea sarcinilor trasate de Partidul Comunist Chinez de a întrece unele țări capitaliste în producție, la cărbune și oțel, de a obține o înaltă productivitate în industrie și agricultură să fie cit mai activă și mai rodnică.

MIRON ALDEA

ABRUTIZARE

Situația tînarului muncitor francez nu este de natură să-i dezvolte personalitatea. Numărul insuficient al centrelor pentru pregătire profesională și al școlilor tehnice face ca în fiecare an, după terminarea școlărității obligatorii, mai multe mii de copii, în poșta dorinței lor, să nu poată intra în școlile profesionale. Ei își încep viața cu munci nespecializate, trebuind să suporte toate inconveniențele pe care le implică acest fapt. Siliți să intre la patroni, ei îndeplinesc în cea mai mare parte a zilei de lucru numai sarcini ce n-au nici în clin nici în mîinecă cu meseria pe care doresc s-o învețe. Ocupații ei munci istovitoare, nelegate

de profesione, ei se descurajează repede și urăsc această muncă ce-i amălește. Salariul este doritoriu și legea nu apără pe neceții împotriva samavolnicilor patronului.

Nesiguranța lucrului agravează situația tînarului muncitor, îi frînge elanurile, îi distruge o bună parte a personalității sale. Șomer, tînarul nu se mai gîndește să găsească un lucru potrivit capacităților sale și apt pentru dezvoltarea aptitudinilor sale, ci pur și simplu vrea să afle un loc de muncă, orice fel de muncă. Nesiguranța lucrului ca și dezvoltarea în viitor a capacității sale capătă un caracter și mai grav, dacă ne gîndim că la vîrsta de 20 de ani foarte mulți tineri sînt trimiși să par-

ticipa la războiul colonialist din Algeria.

Cît privește instruirea tinerilor trebuie spus că patronii nici nu se gîndesc și nici n-au interesul ca prin intermediul cercurilor, sau cursurilor speciale să dezvolte gusturile artistice și necesitățile culturale ale angajaților lor. Despre universitate, despre studii înalte, nici nu poate fi vorba. Tînarul muncitor francez e silit să se mulțumească cu condițiile grele oferite de patroni și un nivel de învățătură scăzut.

Aceasta fiind situația, tînarul muncitor dovedește lipsă de interes față de muncă, apatie, muncetele chinuși, într-o neliniștită stare sufletească.

REGIS BERGERON

Tinerete fericită, pe șantierele construcției comunismului..

FATA ÎN FATA

● Uniunea Sovietică va avea cea mai scurtă săptămînă de lucru din lume. Unele întreprinderi au început să lucreze de pe acum după acest program, printre care și Combinatul textil din Kostroma. Deși săptămîna de lucru s-a redus, salariul celor mai mulți dintre tinerii muncitori a crescut considerabil. Așa de pildă, tînarescuțoarea Albina Katekova câștigă cu 27 la sută mai mult decît înainte. Tinerii muncitori, au datorită noului orar de lucru, mai mult timp liber. Tamara Silova se pregătește în acest timp liber nou creat pentru institut, Alevtina Samarina face excursii, Nina Babarighina merge mai des la teatru, cinematograful și face sport, Nina Salughina ia lecții de dans. Cît de fericită este viața tineretului sovietic!

● Revista americană „U. S. News and World Report” din 30 martie a.c., publică un grafic ce reprezintă situația muncitorilor care au de lucru și a șomerilor. La categoria „sub 30 de ani”, procentul șomerilor este de 11 la sută, fiind cel mai ridicat. Acest procent este egal cu cel al categoriilor de muncitori de la vîrsta de 30 la 44 de ani și a celor de la 45 la 65 ani luate împreună. Revista adăuga următoarea frază: „Șansele de a rămîne fără de lucru sînt aproape de două ori mai mari pentru muncitorii sub 30 de ani decît pentru cei peste 30 de ani.”

● Pentru o muncă egală cu cea a vîrstnicilor, salariul unui tînar muncitor din Suedia este de numai 41 la sută din salariul unui adult. Femeile tinere primesc cu 20—40 la sută mai puțin decît bărbații. Iată deci și o pildă din „prospera” Suedie.

● Colonialiștii în dorința lor de a-și perpetua dominația cu orice preț, fac tot ce le stă în putință pentru a împiedica tineretul din țările coloniale să se adapte la izvoarele științei și culturii. Analfabetismul face ravagii în toate țările coloniale. 99,2 la sută din populația Angolei este analfabetă ca și 93,5 la sută din cea a Nyassalandului, ca și 88 la sută din cea a Nigeriei. Discriminarea rasială acționează și în acest domeniu. În Algeria numai 8 la sută din populația europeană este analfabetă față de 93 la sută din sînul populației algeriene.

● În Albania regimul democrat-popular aloacă sume considerabile pentru scopuri social-culturale, pentru a asigura tinerii generații condiții optime de dezvoltare. Astfel pentru aceste scopuri au fost destinate 5 miliarde 712 milioane leka — cu 16 la sută mai mult decît anul trecut. Un miliard și 420 milioane leka vor fi cheltuiți numai pentru întreținerea copiilor în cîmine și creșe.

● În Republica Populară Chineză zeci de milioane de tineri lucrători din agricultură învață în școli medii și superioare. Comuna populară din județul Minșin, de pildă, a înființat o școală superioră frecventată de 50 de oameni, din care 30 sînt tineri numeroase instituții agricole au fost înființate în numeroase articole din regiunile muntoase, ca de pildă în provincia Hânau.

Pe șantierul uzinei siderurgice „Kim biak” din R.P.D. Coreeană, tinerii muncitori lucrează cu entuziasmul și avîntul specific muncii libere.

(Urmasor din pag. 1-2)

Pe drept cuvânt oamenii muncii de pretutindeni văd în lagărul unit și puternic al țării socialiste bastionul de neclintit, rezimul cel mai sigur al păcii și securității popoarelor.

Mindru că face parte din marea familie a țărilor socialiste, poporul nostru muncitor sărbătorește 1 Mai sub semnul luptei pentru întărirea și înflorirea patriei, pentru înfăptuirea înțelepte politici de construire a socialismului a P.M.R.

Intimpind sărbătorește această zi de luptă a clasei muncitoare poporul nostru muncitor își amintește de anii grei când se zbătea în ghiarele exploatarei capitaliste, cind Partidul Comunist, din adinea egalitate îl mobiliza la luptă împotriva regimului burghez-mosieresc, împotriva exploatarei gloanțelor, arestărilor, schinguirii, oamenii muncii transformau an de an 1 Mai într-o manifestare de luptă pentru drepturile lor vitale, împotriva cruntelor exploatare, împotriva întregii ordini capitaliste. Glasa muncitoare condusă de partid a înfruntat însă toate greutățile călăuzită de credința neșrămutată în victorie, cu sufletul înaripat de speranțe în zilele însoțite de azi ale socialismului.

O condiție a victoriei a fost solidaritatea clasei muncitoare. Partidul nostru a călăuzit pașii clasei muncitoare, grăbindu-i să asigure înfrângerea puterii capitaliste și moșterilor, cucerirea puterii. Prima zi de Mai a anului 1944 a marcat, cu 15 ani în urmă, un eveniment important în istoria țării noastre: apariția manifestului care a născut furtuna Frontului Unic Muncitoresc. Acesta a marcat încheierea unității întregii clase muncitoare în pregătirea pentru marile lupte de clasă care aveau să urmeze. Frontul Unic Muncitoresc a fost rodul unei lupte îndelungate, dirize și perseverente a comunistilor care, fiind în fruntea maselor muncitoare, le-au condus pe drumul lămurat de ideile marxism-leninismului, pe drumul eliberării din lanțurile exploatare, pe drumul furtunii unei Românie socialiste. „Frații muncitori și tinerii muncitori! Puneti-va în fruntea luptei de eliberare!” Asa suna chemarea la luptă din manifestul de 1 Mai 1944 al Frontului Unic Muncitoresc.

Odată cu eliberarea patriei noastre, sărbătorile zilei de întâi Mai a căpatat un caracter de conținut nou. Intii Mai a devenit o sărbătoare a bucuriei, a muncii eliberate din lanțurile exploatare. An de an el a prilejuit o trecere în revistă a succesorilor dobândite de oamenii muncii sub conducerea partidului pentru refacerea țării, pentru construirea socialismului.

Roadele înfăptuirilor dobândite de harnicul nostru popor sub conducerea partidului în toate domeniile de activitate se fac simțite tot mai mult de fiecare om al muncii. Bună starea lui materială e în continuă creștere.

Intimpind sărbătorește înfruntarea patriei noastre, tineretul nostru muncitor își afirmă hotărârea de a lupta cu și mai multă dirigență pentru îndeplinirea sarcinilor frastate de partid, pentru înfăptuirea prevederilor planului de stat pe anul 1959.

Poporul nostru este înfrânt de perspectiva deschisă în față de partid. Prin înfăptuirea prevederilor planului de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960-1965 el va termina în linii mari construirea socialismului, treind într-o nouă etapă — aceea a desăvârșirii construcției socialiste. Oamenii muncii din țara noastră, tineretul nostru muncitor își exprimă dragostea nemărginită pentru inspiratorul și organizatorul tuturor victoriilor noastre, pentru încercatul nostru partid care ne conduce cu înțelepciune către o viață îmbelsugată și fericită.

Umăr la umăr cu popoarele marii comunități a țărilor socialiste, cu masele de oameni ai muncii de pe întreg globul care luptă împotriva exploatare și aspirării, cu popoarele care fring lanțurile colonialismului și înrobirii naționale, poporul nostru muncitor și împreună cu el tineretul muncitor al patriei noastre pășeste neșovăitor către un viitor de pace și îndestulare, viitor pe care-l simbolizează mărețul cuvint ce înflăcărează azi inimile milioane — socialism.

Pacea și securitatea Japoniei pot fi asigurate numai prin lichidarea bazelor militare străine

Solemnitatea înmănaării de ordine și medalii ale R. P. Romine unor ofițeri superiori sovietici

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS transmite: Revista „Mejdunarodnaia Jizn” a publicat în numărul său pe luna mai răspunsurile lui N. S. Hrușciiov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la întrebările lui Resuke Honda, directorul general al agenției japoneze de informații „Japan Press Service”.

Răspunsurile lui N. S. Hrușciiov la întrebările directorului general al agenției japoneze de informații „Japan Press Service”

Poporul sovietic, a declarat N. S. Hrușciiov, este pentru dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate și prietenie cu poporul japonez. Uniunea Sovietică, a adăugat N. S. Hrușciiov, nu a amenințat și nu intenționează să amenințe Japonia cu arme nucleare sau cu orice altă armă.

N. S. Hrușciiov a subliniat că existența unor arme atomice și cu hidrogen americane sau „propriri” în Japonia prezintă un pericol de moarte pentru Japonia. Avind în vedere densitatea populației Japoniei și teritoriul ei relativ mic, a spus N. S. Hrușciiov, nu este greu de imaginat ce ar reprezenta controlul asupra datelor cu arme moderne după orice încercare de a folosi arma nucleară de pe teritoriul Japoniei.

Pacea și securitatea Japoniei a spus N. S. Hrușciiov, pot fi asigurate numai prin lichidarea

neze, Japoniei și S.U.A., la care s-ar putea alătura și alte țări din Asia și Extremul Orient.

Subliniind că crearea unei zone a păcii în Asia și, în primul rând, a unei zone în care să nu existe arme nucleare, ar contribui la slăbirea încordării internaționale în această regiune, N. S. Hrușciiov a arătat că Uniunea Sovietică este gata să participe în modul cel mai activ la măsurile care ar contribui la menținerea și consolidarea păcii în Extremul Orient și în bazinul Oceanului Pacific. Sintem dispus, a declarat el, să încheiem pacte bilaterale de prietenie și neutralitate cu toate țările din Extremul Orient și sud-estul Asiei.

N. S. Hrușciiov a sprijinit ideea convocării unei conferințe internaționale pentru discutarea problemelor păcii și securității în regiunea Extremului Orient și Oceanului Pacific.

Nota guvernului sovietic adresată guvernului Italiei

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS transmite: La 28 aprilie Vasiliu Kuznețov, locțiitor al Ministrului Afacerilor Externe a înmănat la Moscova lui F. Bonus, însărcinat cu afaceri ad-interim al Republicii Italia, nota guvernului sovietic adresată guvernului Italiei.

Prin semnarea acordului cu S.U.A. cu privire la construirea pe teritoriul Italiei a unor baze militare pentru lansarea rachetelor cu rază medie de acțiune, se spune în nota, guvernul italian a făcut un nou pas primejdios pe calea cursei înarmării cu arma racheta și arma atomică.

Guvernul sovietic subliniază că acest pas al guvernului italian duce la încordarea situației în Europa și intensifică primejdia războiului.

Dezvoltarea cercurilor guvernante din Italia, se arată în nota, nu ascund faptul că bazele pentru arma racheta de pe teritoriul Italiei sînt îndreptate împotriva U.R.S.S. și a altor țări iubitoare de pace. Uniunea Sovietică nu poate să ignoreze planurile de transformare a teritoriului italian într-un cap de pod potențial în vederea unei noi agresiuni.

MOSCOVA 29. Corespondentul Agerpres transmite: După cum se știe, la 21 iulie 1958, Președintele Marii Adunări Naționale a R. P. Romine, exprimînd sentimentele de dragoste și prietenie față de Uniunea Sovietică și armata sa eliberatoare, în semn de recunoștință pentru ajutorul internațional acordat poporului român în lupta pentru eliberarea sa de sub jugul fascist, a conferit ordine și medalii ale R.P. Romine unui grup de ofițeri superiori sovietici.

La 29 aprilie a avut loc la ambasada R.P. Romine din Moscova o solemnitate în cadrul căreia Mihail Dalea, ambasadorul R.P. Romine în U.R.S.S., a înmănat ordine și medalii ofițerilor superiori sovietici care pleaseră din țara noastră înainte de conferirea acestor distincțiuni.

Cu Ordinul „Apărarea patriei” clasa II-a și Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist” au fost decorați generalul-colonel F. Golikov și generalul colonel N. Gusev, iar cu Ordinul „Apărarea patriei” clasa III-a și Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist” generalul-locotenent F. Kulisev și generali-maior A. Vetruka, A. Riazanski, V. Gorilavski, P. Markov și alții.

Înmănarea decorațiilor, ambasadorul Mihail Dalea a felicitat pe ofițerii superiori sovietici pentru înaltele distincțiuni care le-au fost conferite ca semn al dragostei și recunoștinței pe care le nutrește poporul român față de glorioasa și invincibilă armată sovietică eliberatoare și față de eroicul popor sovietic.

În numele celor decorați a mulțumit generalul-colonel F. Golikov, pentru înaltele distincțiuni și a exprimat mulțumirea față de colaborarea ce s-a realizat în ultima parte a războiului între armata sovietică și armata română în lupta comună împotriva fascismului. El și-a exprimat convingerea că, tot la cot cu armata sovietică, ostașii armatei populare romine, împreună cu armatele tuturor statelor socialiste vor apăra cu hotărâre cuceririle popoarelor lor.

Sedința de închidere a Comitetului pe întreaga Chină al C. C. P. P.

PEKIN 29 (Agerpres). — După cum transmite Agenția China Nouă, la 29 aprilie în sedința de închidere a primei sesiuni a Comitetului pe întreaga Chină al Consiliului Consultativ Politic Popular al celei de a treia legislaturi a luat cuvîntul Panen Ertni Clughganțan, membru în Comitetul permanent al Comitetului pe întreaga Chină al C.C.P.P.

În prezent, a subliniat Panen Ertni, rebeliunea reacționarilor din Tibet a fost în cea mai mare parte lichidată, au încetat varsările de sînge, a fost restabilită rapid ordinea, poporul și-a reținut în liniște îndeplinirile, armata și poporul trăiesc în prietenie ca o singură familie, se trăduce în viață în mod activ autonomia națională regională, se fac pregătiri în vederea efectuării reformelor democratice. Ga și întregul popor tibetan, a declarat Panen Ertni, îmi ex-

Plecarea din Varșovia a tov. Avram Bunaciu

VARȘOVIA 29 Corespondentul Agerpres transmite: În seara zilei de 28 aprilie tov. Avram Bunaciu, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Romine, care a participat la Conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai țărilor participante la Tratatul de la Varșovia și al R. P. Chineze, a părăsit Varșovia în drepțindu-se spre țara.

La plecarea tovarășii A. Bunaciu și Al. Lăzăreanu au fost conduși de tovarășii Adam Rapacki, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Polone, Jerzi Grudziński, director în Ministerul Afacerilor Externe al R. P. Polone, precum și de ambasadorii țărilor prietene acreditați la Varșovia.

A fost de asemenea de față tov. Marin Florea Ionescu, ambasadorul R. P. Romine în R. P. Polonă, precum și membrii ambasadei. În aceeași zi au părăsit Varșovia delegațiile R. P. Albanie, R. Cehoslovacie, R. D. Germane, R. P. Bulgaria.

Conferința miniștrilor Afacerilor Externe occidentali

PARIS 29 (Agerpres). — La 29 aprilie, la Paris au început tratativele între miniștrii Afacerilor Externe ai Statelor Unite, Angliei, Franței și Germaniei Occidentale. Această întâlnire a miniștrilor puterilor occidentale are loc în cadrul pregătirii în vederea conferinței miniștrilor Afacerilor Externe care va începe la 11 mai la Geneva.

Ua informamii pe scurt din

PARIS. — La 28 aprilie au fost decernate premiile în cadrul concursului „horizol internațional, Fiabilitate internațională” organizat zilele acestea în capitala Franței. Republica Populară Romină a obținut premiul II pentru standul ornamental și premiul III pentru standul științific prezentat în cadrul „Floralilor Internaționale”.

MOSCOVA. — La 29 aprilie N. S. Hrușciiov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a primit la Kremlin pe feldmaresal englez Montgomery, care se află la Moscova într-o scurtă vizită.

MOSCOVA. — Într-o scrisoare publicată de ziarul „Pravda” N. S. Hrușciiov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, președintele Consiliului de Miniștri

al U.R.S.S. exprimă cele mai cordiale mulțumiri tuturor organizațiilor și persoanelor care l-au adresat felicitări cu prilejul împlinirii a 65 de ani.

PARIS. — În seara zilei de 28 aprilie, M. Bălanescu, ministrul R. P. Romine la Paris, a oșier o recepție în cinstea scriitorului Petru Dumitriu, laureat al Premiului de Stat, care se află în vizită în Franța. La recepție au luat parte numeroase personalități din viața literară a Franței.

SOFIA. — După cum anunță agenția BTA, Comitetul Central al Partidului Comunist Bulgar și Consiliul de Miniștri al R. P. Bulgaria au adoptat o hotărâre cu privire la anularea cu începere de la 1 Mai a sistemului livrărilor obligatorii către stat și cu privire la stabilirea unui sistem unic de achiziții de produse agricole pe bază de contracturi.

MOSCOVA. — La 29 aprilie în pavelul Casei Centrale a armatei sovietice a fost dezvoltat primul monument din Moscova în cinstea lansării rachetei cosmice.

CAPE CANAVERAL. — La 28 aprilie Ministerul Aerului al S.U.A. a anunțat eșecul lansării unei rachete intercontinentale americane de tip „Titun”. În comunicat se spune că lansarea a fost oprită în ultimul moment cînd s-a constatat „un defect de funcționare”.

PEKIN. — Răspunzînd invitației C.C. al P.C. Chineze și guvernului R. P. Chineze, la 29 aprilie a sosit la Pekin într-o vizită de prietenie delegația de partid și guvernamentală a R. P. Ungare condusă de Ferenc Mînnich, membru și Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, președintele guvernului revoluționar muncitoresc țărănesc ungar.

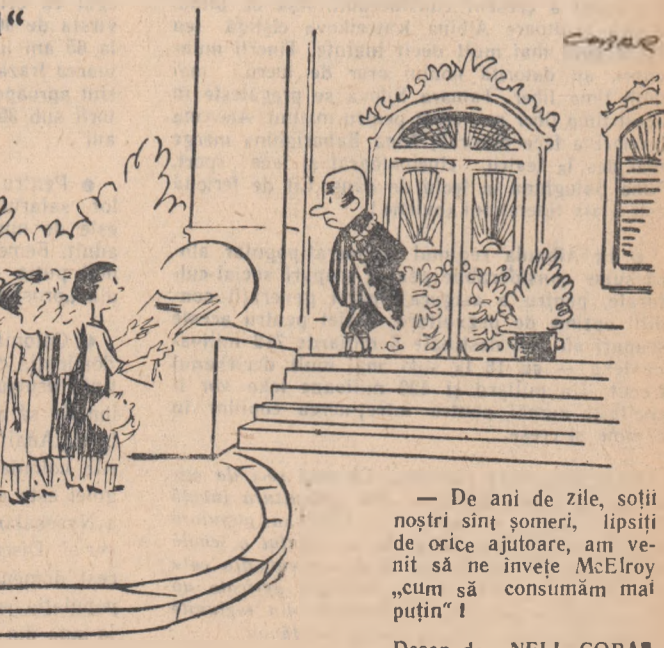
RIGA. — La Teatrul Tinărului Spectator „Comsomolul leninist” din Riga a avut loc premiera comediei dramaturgilor romîni Virgil Stoescu și Octavian Sava „Nota zero la purtare”.

BERLIN. — Răspunzînd invitației guvernului și Ministerului Apărării Naționale al R. D. Germane, la 29 aprilie a sosit la Berlin într-o vizită prietenească o delegație militară a R. P. Chineze condusă de mareșalul Pin De-huai.

PRAGA. — Organizația Internațională a Ziaristilor, care numără 70.000 de ziaristi din diferite țări ale lumii, a adresat prin secretariatul său general un apel către ziaristii din lumea întreagă prin care își exprimă sprijinul față de Manolis Glezos și față de toți patrioții greci și cheamă pe toți ziaristii democrați și pe oamenii cărora le sînt scumpe pacea, democrația și libertatea, să intensifice, împreună cu poporul grec, lupta pentru eliberarea lui Manolis Glezos și a tovarășilor săi.

„SOLUȚII”

McElroy, ministrul de Război al S.U.A., după ce a proclamat înarmarea S.U.A. a declarat: poporul nostru va fi nevoit să învețe să consume mai puțin!”

— De ani de zile, solii noștri sînt șomeri, lipsiți de orice ajutoare, au venit să nu învețe McElroy „cum” să consumăm mai puțin!”

Desen de NELL COBAR

mai puțin în același timp la faza superioară a societății comuniste. O asemenea dezvoltare este în totală opoziție cu situația din lumea capitalistă, unde acționează legea concurenței și anarhiei producției, legea dezvoltării inegale economice și politice a diferitelor țări capitaliste, unde prapăstia dintre țările avansate și cele înapoiate, exploatare, se adîncește, contradicțiile și lupta dintre țări ascuțindu-se. Este semnificativ în această privință faptul că în perioada 1938-1954 producția globală a crescut în țările slab dezvoltate de vreo două ori mai încet decît în țările slab dezvoltate, iar creșterea producției pe cap de locuitor a fost de circa 9 ori mai mică.

Dezvoltarea colaborării între țările lagărului socialist este un factor esențial al victoriei sistemului mondial al socialismului în întrecerea sa pasnică cu sistemul mondial capitalist. În 1965, ca urmare a îndeplinirii și depășirii planului septenal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S., precum și datorită ritmului înalt de dezvoltare a economiei țărilor de democrație populară, țările sistemului mondial socialist vor ajunge să producă mai mult de jumătate din întreaga producție industrială mondială. Aceasta va însemna o victorie istorică a sistemului mondial socialist asupra sistemului mondial capitalist în producția materială, sfera hotărîtoare a activității umane.

Datorită dezvoltării sale în cadrul marii familii frățești a lagărului socialist, datorită colaborării strînse cu toate țările socialiste surori, în frunte cu Uniunea Sovietică, eforturile poporului nostru sub conducerea partidului au dat roade înecitate, țara noastră a realizat progrese însemnate pe drumul industrializării socialiste. Producția industrială a Romîniei va fi în 1959 de peste 5 ori mai mare față de 1948. Semnificativ pentru industrializarea țării noastre este faptul că în timp ce în anul 1937 industria producea doar

o treime (33,7%) din venitul național, iar agricultura și silvicultura mai puțin de jumătate (54,9%), în prezent, în industrie, devenită ramură dominantă a economiei, și construcții se produc aproape 2/3 din venitul național. Romînia, care în trecut importa aproape tot utilajul și mașinile de care avea nevoie, acum nu numai că își satisface din producție proprie, în măsură hotărîtoare, necesitățile de mașini și utilaj, dar exportă în diverse țări utilaj petrolier, tractoare, material rulant de cale ferată, instalații complete pentru producția de ciment și alte utilaje. În 1958, mașinile și utilajele au reprezentat 12,5 la sută din totalul exportului țării noastre. Colaborarea strînsă în cadrul lagărului socialist a dat posibilitatea poporului nostru să-și concentreze eforturile spre asemenea ramuri de însemnată vitalitate pentru economia noastră, care au în țara noastră condiții favorabile de dezvoltare, cum sînt industria petroliferă, energetică, chimică, extractivă, construcțiile de mașini, siderurgia, industria materială de construcții. În cadrul diviziunii internaționale socialiste a muncii, avem de asemenea posibilitatea ca, în ramurile pe care le dezvoltăm, să ne specializăm în anumite produse. Astfel, în industria construcțiilor de mașini, țara noastră se specializează în producția de utilaj petrolier, mașini agricole, material rulant de călăferat și altele, iar în cadrul acestor grupe pe anumite tipuri. Pe baza dezvoltării rapide a industriei grele, au luat avînt și ramurile industriale producătoare de bunuri de consum, se dezvoltă o puternică bază tehnico-materială a socialismului în agricultură. Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 a stabilit intensificarea industrializării socialiste a țării, odată cu lărgirea bazei tehnico-materiale a agriculturii, ca o condiție va fi în 1959 de peste 5 ori mai mare față de 1948. Semnificativ pentru industrializarea țării noastre este faptul că în timp ce în anul 1937 industria producea doar

Unii Sovietice care ne-a acordat date credite avantajoase pe termen lung, ne furnizează utilaj pe care-l plătim din producția uzinelor construite cu acest utilaj, ne împrumutăse larg din bogata sa experiență ne ajută în pregătirea de specialiști etc. Astfel, în cadrul livrărilor de instalații complete primite din partea țărilor socialiste surori — instalații de căror valoare s-a ridicat pînă la începutul anului 1959 la circa 1 miliard ruble — primul loc îl ocupă livrările U.R.S.S. Din Uniunea Sovietică au primit instalațiile pentru termocentralele de la Borzestii, Comănești, Ovidiu, Singeorgiu, Pa-lajele au reprezentat 12,5 la sută din totalul exportului țării noastre. Colaborarea strînsă în cadrul lagărului socialist a dat posibilitatea poporului nostru să-și concentreze eforturile spre asemenea ramuri de însemnată vitalitate pentru economia noastră, care au în țara noastră condiții favorabile de dezvoltare, cum sînt industria petroliferă, energetică, chimică, extractivă, construcțiile de mașini, siderurgia, industria materială de construcții. În cadrul diviziunii internaționale socialiste a muncii, avem de asemenea posibilitatea ca, în ramurile pe care le dezvoltăm, să ne specializăm în anumite produse. Astfel, în industria construcțiilor de mașini, țara noastră se specializează în producția de utilaj petrolier, mașini agricole, material rulant de călăferat și altele, iar în cadrul acestor grupe pe anumite tipuri. Pe baza dezvoltării rapide a industriei grele, au luat avînt și ramurile industriale producătoare de bunuri de consum, se dezvoltă o puternică bază tehnico-materială a socialismului în agricultură. Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 a stabilit intensificarea industrializării socialiste a țării, odată cu lărgirea bazei tehnico-materiale a agriculturii, ca o condiție va fi în 1959 de peste 5 ori mai mare față de 1948. Semnificativ pentru industrializarea țării noastre este faptul că în timp ce în anul 1937 industria producea doar

Unii Sovietice care ne-a acordat date credite avantajoase pe termen lung, ne furnizează utilaj pe care-l plătim din producția uzinelor construite cu acest utilaj, ne împrumutăse larg din bogata sa experiență ne ajută în pregătirea de specialiști etc. Astfel, în cadrul livrărilor de instalații complete primite din partea țărilor socialiste surori — instalații de căror valoare s-a ridicat pînă la începutul anului 1959 la circa 1 miliard ruble — primul loc îl ocupă livrările U.R.S.S. Din Uniunea Sovietică au primit instalațiile pentru termocentralele de la Borzestii, Comănești, Ovidiu, Singeorgiu, Pa-lajele au reprezentat 12,5 la sută din totalul exportului țării noastre. Colaborarea strînsă în cadrul lagărului socialist a dat posibilitatea poporului nostru să-și concentreze eforturile spre asemenea ramuri de însemnată vitalitate pentru economia noastră, care au în țara noastră condiții favorabile de dezvoltare, cum sînt industria petroliferă, energetică, chimică, extractivă, construcțiile de mașini, siderurgia, industria materială de construcții. În cadrul diviziunii internaționale socialiste a muncii, avem de asemenea posibilitatea ca, în ramurile pe care le dezvoltăm, să ne specializăm în anumite produse. Astfel, în industria construcțiilor de mașini, țara noastră se specializează în producția de utilaj petrolier, mașini agricole, material rulant de călăferat și altele, iar în cadrul acestor grupe pe anumite tipuri. Pe baza dezvoltării rapide a industriei grele, au luat avînt și ramurile industriale producătoare de bunuri de consum, se dezvoltă o puternică bază tehnico-materială a socialismului în agricultură. Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 a stabilit intensificarea industrializării socialiste a țării, odată cu lărgirea bazei tehnico-materiale a agriculturii, ca o condiție va fi în 1959 de peste 5 ori mai mare față de 1948. Semnificativ pentru industrializarea țării noastre este faptul că în timp ce în anul 1937 industria producea doar

Unii Sovietice care ne-a acordat date credite avantajoase pe termen lung, ne furnizează utilaj pe care-l plătim din producția uzinelor construite cu acest utilaj, ne împrumutăse larg din bogata sa experiență ne ajută în pregătirea de specialiști etc. Astfel, în cadrul livrărilor de instalații complete primite din partea țărilor socialiste surori — instalații de căror valoare s-a ridicat pînă la începutul anului 1959 la circa 1 miliard ruble — primul loc îl ocupă livrările U.R.S.S. Din Uniunea Sovietică au primit instalațiile pentru termocentralele de la Borzestii, Comănești, Ovidiu, Singeorgiu, Pa-lajele au reprezentat 12,5 la sută din totalul exportului țării noastre. Colaborarea strînsă în cadrul lagărului socialist a dat posibilitatea poporului nostru să-și concentreze eforturile spre asemenea ramuri de însemnată vitalitate pentru economia noastră, care au în țara noastră condiții favorabile de dezvoltare, cum sînt industria petroliferă, energetică, chimică, extractivă, construcțiile de mașini, siderurgia, industria materială de construcții. În cadrul diviziunii internaționale socialiste a muncii, avem de asemenea posibilitatea ca, în ramurile pe care le dezvoltăm, să ne specializăm în anumite produse. Astfel, în industria construcțiilor de mașini, țara noastră se specializează în producția de utilaj petrolier, mașini agricole, material rulant de călăferat și altele, iar în cadrul acestor grupe pe anumite tipuri. Pe baza dezvoltării rapide a industriei grele, au luat avînt și ramurile industriale producătoare de bunuri de consum, se dezvoltă o puternică bază tehnico-materială a socialismului în agricultură. Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 a stabilit intensificarea industrializării socialiste a țării, odată cu lărgirea bazei tehnico-materiale a agriculturii, ca o condiție va fi în 1959 de peste 5 ori mai mare față de 1948. Semnificativ pentru industrializarea țării noastre este faptul că în timp ce în anul 1937 industria producea doar

Unii Sovietice care ne-a acordat date credite avantajoase pe termen lung, ne furnizează utilaj pe care-l plătim din producția uzinelor construite cu acest utilaj, ne împrumutăse larg din bogata sa experiență ne ajută în pregătirea de specialiști etc. Astfel, în cadrul livrărilor de instalații complete primite din partea țărilor socialiste surori — instalații de căror valoare s-a ridicat pînă la începutul anului 1959 la circa 1 miliard ruble — primul loc îl ocupă livrările U.R.S.S. Din Uniunea Sovietică au primit instalațiile pentru termocentralele de la Borzestii, Comănești, Ovidiu, Singeorgiu, Pa-lajele au reprezentat 12,5 la sută din totalul exportului țării noastre. Colaborarea strînsă în cadrul lagărului socialist a dat posibilitatea poporului nostru să-și concentreze eforturile spre asemenea ramuri de însemnată vitalitate pentru economia noastră, care au în țara noastră condiții favorabile de dezvoltare, cum sînt industria petroliferă, energetică, chimică, extractivă, construcțiile de mașini, siderurgia, industria materială de construcții. În cadrul diviziunii internaționale socialiste a muncii, avem de asemenea posibilitatea ca, în ramurile pe care le dezvoltăm, să ne specializăm în anumite produse. Astfel, în industria construcțiilor de mașini, țara noastră se specializează în producția de utilaj petrolier, mașini agricole, material rulant de călăferat și altele, iar în cadrul acestor grupe pe anumite tipuri. Pe baza dezvoltării rapide a industriei grele, au luat avînt și ramurile industriale producătoare de bunuri de consum, se dezvoltă o puternică bază tehnico-materială a socialismului în agricultură. Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 a stabilit intensificarea industrializării socialiste a țării, odată cu lărgirea bazei tehnico-materiale a agriculturii, ca o condiție va fi în 1959 de peste 5 ori mai mare față de 1948. Semnificativ pentru industrializarea țării noastre este faptul că în timp ce în anul 1937 industria producea doar

Unii Sovietice care ne-a acordat date credite avantajoase pe termen lung, ne furnizează utilaj pe care-l plătim din producția uzinelor construite cu acest utilaj, ne împrumutăse larg din bogata sa experiență ne ajută în pregătirea de specialiști etc. Astfel, în cadrul livrărilor de instalații complete primite din partea țărilor socialiste surori — instalații de căror valoare s-a ridicat pînă la începutul anului 1959 la circa 1 miliard ruble — primul loc îl ocupă livrările U.R.S.S. Din Uniunea Sovietică au primit instalațiile pentru termocentralele de la Borzestii, Comănești, Ovidiu, Singeorgiu, Pa-lajele au reprezentat 12,5 la sută din totalul exportului țării noastre. Colaborarea strînsă în cadrul lagărului socialist a dat posibilitatea poporului nostru să-și concentreze eforturile spre asemenea ramuri de însemnată vitalitate pentru economia noastră, care au în țara noastră condiții favorabile de dezvoltare, cum sînt industria petroliferă, energetică, chimică, extractivă, construcțiile de mașini, siderurgia, industria materială de construcții. În cadrul diviziunii internaționale socialiste a muncii, avem de asemenea posibilitatea ca, în ramurile pe care le dezvoltăm, să ne specializăm în anumite produse. Astfel, în industria construcțiilor de mașini, țara noastră se specializează în producția de utilaj petrolier, mașini agricole, material rulant de călăferat și altele, iar în cadrul acestor grupe pe anumite tipuri. Pe baza dezvoltării rapide a industriei grele, au luat avînt și ramurile industriale producătoare de bunuri de consum, se dezvoltă o puternică bază tehnico-materială a socialismului în agricultură. Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 a stabilit intensificarea industrializării socialiste a țării, odată cu lărgirea bazei tehnico-materiale a agriculturii, ca o condiție va fi în 1959 de peste 5 ori mai mare față de 1948. Semnificativ pentru industrializarea țării noastre este faptul că în timp ce în anul 1937 industria producea doar